

ZNĚMEČEK

SPRÁVNÁ PĚTKA V ADRŠPACHU

Kluci a holky z DD Čeladná,
Fulnek, Liptál, Lipník a Příbor
hledali duhové kešky

Že by se Zámeček schovával před zimou?

Sluníčko je zase tady a spolu s ním konečně i zámečkovské dvojčíslo!

Flík, který spoluza-
ložil časopis Zámeček,

oslavil začátkem května narozeniny! A to s klukama a holčkama z dětských domovů ze Správné pětky v Praze. Tady jsme se potkali s dnes dospělou a úspěšnou "holkou z děcáku" Renatou, která to v životě dotáhla až na šéfovou špičkovou restaurace a všechny ze Správné pětky pozvala na parádní oběd, navíc s živou hudbou. Je úžasné potkávat dospěláky z děcáku, kteří nezapomínají na své kamarády v domovech ani po odchodu do samostatného života.

Konečně nastal čas si splnit novoroční předsevzetí o sportování. Mně se vstávat ráno a běhat v té zimě fakt nechtělo. Ale s přicházejícím létem, to je něco jiného! Každým dnem se blížíme více a více letním prázdninám. Tak přejeme všem školákům, středoškolákům i vysokoškolačkám hodně sil a úspěchu!

Ať už se nudíte v děcáku a nebo někam zrovna vyrážíte, nepamenejte, že Zámeček je tady s vámi. V tom novém si můžete přečíst nové rozhovory o cestě vzhůru i pádech, silné příběhy a nebo mrknout, co se děje v dětských domovech ve vašem kraji nebo třeba na druhé straně republiky!

Za celou redakci vám přejeme krásné jarní dny!

Lukáš, Flík, Franta,
Natka, Ivča, Helmut a Jířa

Romský festival Khamoro navštívily děti z děcáků

V neděli 26. 5. odstartoval 21. ročník světového romského festivalu KHAMORO. Ten už počtvrté navštívily i děti z děcáků. Letos v rámci projektu Khamoro Kher přijely děti z dětských domovů Vrbno, Sedlec, Česká Kamenice a Potštejn.

Projekt pravidelně připravuje Robert Tonelli, který sám vyrůstal v dětském domově Nová Ves u Chotěboře a nedávno oslavil 35. narozeniny. „Cílem je dětem ukázat, že není nic špatného na tom, že je někdo Rom. Chceme děckám přiblížit, kdo jsou, kam směřují a hlavně kam patří“, říká šťastný otec a vedoucí tohoto projektu Robert.

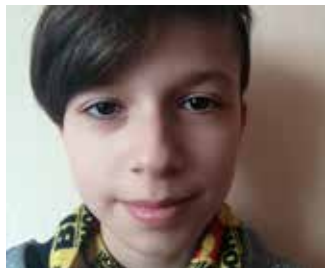
Děcka letos navštívily koncert tradiční romské hudby kapel ze Španělska, Česka, Ruska nebo Rumunska. Zúčastnily se tradičního průvodu všech účinkujících a souborů centrem Prahy nebo závěrečného Galakonzertu v pražském klubu SaSaZu, kde to byla opravdu pořádná romská světová hudební show. Na reportáž z letošního ročníku se můžete těšit v příštím čísle Zámečku!

red

HVĚZDY ZÁMEČKU

David Harmady (DD Senožaty)

Vypadá to, že Zámeček má prvního člena nově vznikající dětské redakce. Čtrnáctiletý David nám poslal nejen básničky, které zveřejňujeme na straně 65 (až před uzávěrkou jsme zjistili, že je nesložil, jen našel), ale i skvělou reportáž z Nejmilejšího koncertu (44-45). Teta nám napsala, že David je fakt šikovný a aktivní: sportuje, hraje divadlo, rád vaří a pořád něco tvoří. „A nikdy se nevzdává, když něco na první pokus nejde,“ dodává teta Marie Boháčová.

Veronika Kossková (DD Hodonín)

Veronika je opravdu borka, což je vidět nejen z fotky (na str. 47 si ji můžete prohlédnout větší a „celou“), ale i ze zprávy, která nám z DD Hodonín přišla. Ve své kategorii do 160 cm totiž získala bronzovou medaili na Mistrovství Čech mužů a žen v kulturistice, bodyfitness a bikini fitness 2019. Ale pozor: Verča je nejen hezká a „udělaná“, ale i chytrá: v Praze na VŠ Palestra studuje na magistru v oboru výživového poradenství.

Matěj Jochec (DD Loreta Fulnek)

a **Martin Strkač** (DD Čeladná)

Matěj s Martinem přijeli (do Prahy), viděli (spoustu soupeřů) a vyhráli (teda skoro, nakonec brali stříbro). Řeč je o Duhovém závodě, který proběhl na akci Duhový most. Zúčastnily se ho skoro dvě stovky kluků a holek z celé republiky, dětské domovy zastupovala Správná pětka (DD Příbor, Čeladná, Fulnek, Liptál a Lipník).

Renata Bučková (dříve DD Melč a Nový Jičín)

Renča nepíše, neposiluje ani neběhá závody, ale svou hvězdu si zašlouží. Pozvala totiž kluky a holky ze Správné pětky (o kterých je řeč v předchozím rámečku) na oběd do luxusní restaurace kousek od Pražského hradu. Proč zrovna Správnou pětku? A proč zrovna na oběd? Vše najdete na str. 10-11.

Ochutnávka

Ve dvou se to lépe táhne

V 18 letech opustil děčák. Život mimo ústavní zařízení David Ferenc zvládá hlavně díky svému patronovi. Rozhovor s oběma muži prozradí víc.

16-20

Strejda, pěstoun i táta

Tomáš Slavata odstartoval Slavata Triathlon Tour 2019 superhrdinskou svatbou a brzy se stane otcem. Pověsí sportovní kariéru na hřebík? Zámeček to ví! .

41-43

Zprávy z DD

Co všechno jste prožili od chvíle, kdy jste si přečetli Zámeček naposledy? Společně se zprávami z domovů se vydáme na cestu do minulosti.

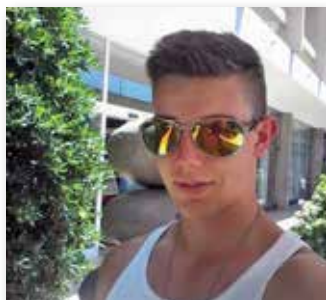
od str. 24

Letní luštění

Rád luštíš sudoku, pátráš po rozdílech nebo hledáš cestu z bludiště? Tak to tě jistě potěší náš dětský koutek, který zkrátí čekání na prázdniny.

56-60

Právník z děčáku

Roman Doležal z DD Klánovice studuje vysokou školu a absolvoval stáž mezi právníckou elitou. O svém životě se rozpovídal v Zámečku.

68-71

Životní bestseller

Osud nasměroval Františka Čihounka do dětského domova. Po devíti letech se postavil na vlastní nohy, o svých zážitcích teď píše knihu.

čtěte
„zezadu“

Zámeček podporují

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nadja Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (novinář)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Nadace Terezy Maxové dětem a Škoda Auto: Proč se vlastně učit?

Milí čtenáři Zámečku,

máme radost, že se s Vámi můžeme opět setkat na stránkách Vašeho časopisu. Pro toto číslo jsme vybrali téma, které je nějakým způsobem zajímavé téměř pro každého z nás, a tím je motivace, konkrétně motivace ke vzdělávání.

Je březen a pro některé z Vás se blíží doba přijímacích zkoušek ať už na vysněný učební obor nebo střední školu nebo prostě „nějakou“ školu a určitě Vás alespoň jednou napadla otázka, proč se vlastně učit, jakou školu si vybrat, k čemu je dobré školu dokončit a co vlastně budu dělat, až školu dokončím.

ROZJEDU TO!

Na tyto otázky hledaly odpovědi i děti, které dostaly možnost zapojit se do projektu zaměřeného na podporu ke vzdělávání – projektu Rozjedu to!

Rozjedu to!, jehož hlavním cílem je podporovat děti ve věku od 11 do 15 let v jejich motivaci ke vzdělávání, běží už šestým rokem. Práce v projektu začíná otázkami na samotné dítě, kterého se ptáme, co jej baví a zajímá, a díky tomu máme možnost se dovědět, k čemu má vlohy. Naším cílem je poznat, jaké jednotlivé děti jsou, přistupovat k nim individuálně a rozvíjet je přirozeným směrem.

Za 5 let, během kterých díky projektu pomáháme, už máme první vlaštovky, které buď střední školu dokončily, nebo se blíží k jejímu dokončení.

Zeptali jsme se některých z nich, co je vedlo k výběru školy a jaký vidí smysl v jejím absolvování.

Díky spolupráci se ŠkodaAuto, která je v projektu naším partnerem, takto podporujeme děti z dětských domovů Nymburk, Krnsko, Vrchlabí, Býchory a Holice.

JIRKA CHCE BÝT KUCHAŘEM I PEČOVATELEM

Jirka v dětském domově vyrůstá již od svých 2,5 let, velmi brzy bude zletilý. Ne vždy to s ním bylo jednoduché, na prvním stupni měl velké problémy ve škole. Po přeřazení do jiné školy se ale vše uklidnilo.

Jirka našel velkou zálibu ve skautingu, geocachingu a velmi ho v domově bavilo vařit. I proto se rozhodl již v 8. třídě, že by se rád vyučil kuchařem.

Zapojil se do projektu Rozjedu to!, což mu rozšířilo povědomí i o jiných učebních a maturitních oborech a získal informace o příležitostech stabilního zaměstnání. Jeho sen stát se kuchařem je na velmi dobré cestě, Jirka studuje obor kuchař ve 2. ročníku odborného učiliště. Dostal možnost získat nadační příspěvek v rámci grantového řízení Vzdělávacího fondu ŠKODA AUTO

a Nadace Terezy Maxové dětem – díky tomu získal prostředky nejen na dopravu, ale také materiální vybavení do školy a odborné kurzy vaření, na kterých se vzdělává s nejlepšími kuchaři z oboru z celé České republiky.

Až dostuduje obor kuchaře, rád by vystudoval ještě jeden obor – pečovatelské práce. Váží si toho, jaké zázemí mu dětský domov poskytuje, protože ví, že v podmínkách své rodiny by si nemohl splnit své sny. Z domova by rád odešel, až bude mít vystudované oba obory, najde si zaměstnání a bydlení.

VLÁDA BUDE OPRAVOVAT AUTA VE ŠKODOVCE

Vladimír přišel do domova ve dvanácti letech z problematického rodinného zázemí. Byl uzavřený, učení ho vůbec nezajímalo. „Naši mě vůbec nepodporovali. Měli vlastních starostí dost, a jestli se učím nebo ne, to je nezajímalo.“

Postupem času ale získal dříve chybějící motivaci a začal se projevoval jako kluk, který chce něco dokázat. Možná právě proto, jak jeho rodiče selhali. „Chtěl jsem jít studovat na Střední vojenskou školu v Moravské Třebové, kde jsem ale u přijímacích zkoušek neuspěl,“ říká.

Nakonec díky exkurzím do různých firem, které projekt Rozjedu to! organizuje, poznal i prostředí automobilového průmyslu, které ho nadchlo. „To rozhodlo o mém přihlášení se na Střední odborné učiliště strojírenské Škoda Auto v oboru karosář,“ dodává. Kvůli přípravě

musel chodit na doučování, přijímací zkoušky pak úspěšně absolvoval.

Nyní má za sebou polovinu třetího ročníku, má dobré výsledky a škola ho baví. „Nejradši mám matematiku, i když ne vždy se mi v ní úplně daří. Po vyučení bych rád nastoupil jako zaměstnanec ve společnosti Škoda Auto.“

„V budoucnu bych chtěl mít určitě rodinu, a proto je mou hlavní motivací ji zabezpečit. Nechci mít takové finanční problémy, jako měli naši,“ prozrazuje své plány Vladimír.

A co Vy? Přemýšlíte nad tím, co je pro Vás důležité pro výběr té správné školy a co Vás na ní udrží až do konce?

Ať už se rozhodnete pro jakékoli studium, máme projekty, které se zaměřují na podporu vzdělávání a osobního rozvoje.

Pro děti z dětských domovů ve Středočeském a Královéhradeckém kraji je tu Vzdělávací fond ŠKODA AUTO a Nadace Terezy Maxové dětem, pro ostatní kraje pak projekt Comenius.

Vše, co Vás bude zajímat ke Vzdělávacímu fondu, naleznete na našem webu:

www.nadaceterezymaxove.cz

(rubrika Naše pomoc – Jak pomáháme – Korporátní fondy – Vzdělávací fond ŠKODA AUTO a Nadace Terezy Maxové dětem)

Podrobné informace k projektu Comenius zase získáte od **Petry Visscher** na e-mailové adrese **petra.visscher@terezamaxovadetem.cz** nebo na telefonu **734 180 517**.

Kdy se cítím svobodně?

30 let od Sametové revoluce

Být svobodný – spojení, které pro každého z nás může znamenat něco úplně jiného. Co znamená svoboda pro tebe? Nakresli nám jaké to je, když se cítíš svobodně.

Soutěž pro děti z dětských domovů a náhradních rodin pořádá ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové dětem a vyhlašujeme ji ve věkových kategoriích 0–12 a 13+ let, v každé kategorii soutěžíme o tyto finanční odměny: 1. cena 5000 Kč, 2. cena 3000 Kč, 3. cena 1000 Kč.

Každé dítě se může zúčastnit pouze s jedním obrázkem s popisem ve formátu max. A4. Obrázky, které musí být označeny názvem, jménem autora, věkem a adresou, zasílejte pod heslem "Kdy se cítím svobodně? – 30 let od Sametové revoluce" buď elektronicky na e-mail petra.zapletalova@terezamaxovadedetem.cz, nebo poštou na adresu Nadace Terezy Maxové dětem, Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2.

Uzávěrka prací je 12. 7. 2019, výsledky vyhlásíme do 13. 8. 2019.

Jak jsme našli Renatu z DD Melč a Nový Jičín

Už je to skoro 20 let, co s námi Renata Bučková jezdila jako malá holka z DD Melč a pak z DD Nový Jičín na akce Správné pětky. Teď - už jako velká holka - je v Praze šéfkou restaurace U Zlatých nůžek. Když zjistila, že její milovaná Správná pětká jede za dobrodružstvím do našeho hlavního města, neváhala a pozvala 33 dětí a k tomu několik dospěláků na dva obědy do skvělé restaurace Santini Garden nedaleko Pražského hradu, kterou provozuje její přítel Jirka. A ještě nám darovali 20 tisíc korun, což fakt bodlo: mohli jsme zaplatit vlaky, autobusy, jídlo, ubytování v kempu...

V Santini Garden pro nás připravili skvělou svíčkovou a pak ještě další den kuřátko s kaší, krásnou zahradní slavnost i překvapivou oslavu narozenin.

Máme velkou radost, že na nás Renča nezapomněla! A strašně moc děkujeme. Díky její pomoci jsme si užili nejen ty dva obědy a oslavu, ale i parádní Prahu, den na Kokořínsku a víkend na akci Duhový most.

Flík & spol.

Báječnou svíčkovou v restauraci Santini Garden kousek od Pražského hradu si všichni vychutnali

Oslava narozenin na zahradní párty. Zleva Sabina (Liptál), Flík, Patrik (Příbor) a David (Fulnek)

Patrik z DD Mikulov v Mexiku

Patrik Miker je chlapec, který se mnou vyrůstá v DD Mikulov. Studuje taneční konzervatoř v Praze. Tancuje už od malička. Zapojoval se do různých tanečních soutěží jako je „Hanka Kynychová“, Nejmilejší koncert a mnoha dalších. Nedávno absolvoval stáž v Mexiku ve městě Mazatlan. Proto jsem Patrika oslovila, jestli by se nemohl s námi podělit o své zážitky a dojmy.

Nedávno jsi byl na stáži v Mexiku, můžeš nám říci, kde přesně jsi byl a na jak dlouho?

Strávil jsem jeden zimní semestr na taneční univerzitě, která se konkrétně vyskytovala v Mexickém městě zvaném Mazatlan. Ten je vzdálen od České republiky kolem 10 000 kilometrů a je znám jako perla Pacifiku.

Jaký jsi měl v Mexiku plán dne?

Všední den vypadal podobně jako na konzervatoři v Praze.

Ráno v 8:00 začínala první taneční lekce, ty byly většinou do 13:00. Následovaly předměty teoretické. Rozvrh nám většinou končil kolem 16. až 17. hodiny odpoledne. Čas osobního volna po škole jsme se spolužáky trávili hlavně na pláži nebo u ostatních spolužáků doma.

Dny o víkendu byly rozdílné. Mazatlan je město turistické, a proto se každý víkend v centru něco dělo. Probíhaly oslavy různých svátků, například nezávislost Mexika.

Svátek tohoto charakteru jsem zažil hned po prvním týdnu po příletu. Kolem šesti odpoledne začalo celé město oslavovat, všude jsem viděl tančit lidi salsa a užívat si život jiným způsobem. Dále to byl svátek Dnů smrti (Día de los Muertos). Plány o víkendu měly společenský charakter.

Jaké jídlo ti tam nejvíce chutnalo? A co se naopak nedalo jíst?

Nejvíce mi chutnala tzv. torta, která se stala rituálem

Poznal jsi tam jejich kulturu. Jaký tanec je pro tuto oblast specifický?

Rozpoznal jsem jejich velký zájem o taneční styl salsu, ale nena-

v obědové pauze. Vypadala jako houska, byla plněná vším možným pálivým, ale dokázal jsem chuťově rozpoznat jen avokádo.

S ničím, co by se nedalo jíst, jsem se nesetkal. V Mexiku jsem měl dva nejlepší kamarády, kteří byli opravdu chudí, trávil jsem s nimi nejvíce času. Možná je to důvod, proč jsem se na jídlo neřávil z perspektivy chutná – nechutná.

Jídlo se samo o sobě hodně lišilo od našeho. Zajímavostí může být, že žádné jídlo nebylo nepálivé. Za tu dobu jsem se nesetkal s nepálivým jídlem, což mi ze začátku dělalo trochu problém, člověk si ale zvykne.

zval bych to tancem specifickým pro tuto oblast.

Máš nějaký nesplněný sen? Kam bys to chtěl v životě dotáhnout?

V současné době je mým cílem dostat se na obor psychologie. Studium psychologie je totiž mým delším snem. Snů mám samozřejmě více, ale spíše než sny aktuálně řeším smysl svého života.

Co bys vzkázal ostatním dětem, které by chtěly také studovat v budoucnu tanec?

Ať nemají strach. Ať najdou odvahu na to vyzkoušet talentové zkoušky na konzervatořích a pro starší i na vysokých školách. Dostat se na uměleckou školu je i o štěstí, ale proč byste ho neměli mít

vy? Tanec je znám po celém světě a je jeho součástí. Studium tance přináší mnohem více než „jen tanec“ proto bych ho doporučil a dodal odvalu všem, kteří by o to měli zájem.

Děkuji ti Patriku za rozhovor.

Myslím si, že svými úspěchy motivuješ hodně dětí z dětských domovů. Přeji ti, ať se ti v životě daří jako doposud.

Květa Prácheňská (16)
DD Mikulov

Sašu, který vyrostl v DD Čeladná, dostihly stihy:

Po skoku z okna pořád nechodí!

Od 8 do 14 let jsem žil v DD Čeladná. Bylo to tam fajn – kámoši, výlety, fotbal... Ale doma je doma. Když jsem měl 14 let, vzala si mě babka do pěstounské péče.

Asi za rok se mi ozval brácha, který žil v Anglii, abych za ním přijel. To bylo trošku obtížné, protože babka mě tam nechtěla pustit. Brácha mi sehnal falešný pas a já jsem utekl z domu. Vyjel jsem ve 3 ráno a letadlo nám letělo ve 2 odpoledne – to bylo pro babku dost času, aby mě nahlásila na policii. Takže když jsem šel přes pasovou kontrolu, tak mě chytli.

Zavezli mě do výchovného ústavu v Praze-Krči, kde jsem byl dva měsíce, a pak mě převzeli do Veselíčka. Tam jsem byl asi rok a zase další změna

– odvezli mě do Výchovného ústavu do Nového Jičína, kde jsem se učil na zámečníka. Ale protože už mi bylo 18, udělal jsem jenom rok.

Konečně vysněná Anglie – brácha mi poslal letenku a vydal jsem se za rodinou. Ale nebylo to takové, jak jsem si představoval. Nečekal mě svobodný život, ale kriminál. Jak jsem se tam dostal? Za blbosti. Bral jsem heroin, crack, kokain, trávu a všelijaké svinstva. Potom mě deportovali zpátky do České republiky. Šel jsem zase k babce, ale ona už mě domů nechtěla

ani pustit. Nakonec mě vzala, ale moc jsem s ní nevycházel. Přednější pro mě byli kamarádi a drogy, takže jsem se dostal do všeho zase zpátky. Naučil jsem se píchat pervitin. Musel jsem krást, abych měl na další drogy. Prostě samé špatné věci. Asi po čtyřech měsících od návratu z Anglie, kdy jsem bydlel v Havířově a fakt živořil, přišlo najednou rozhodnutí: Seknu s tím, odejdu do Karviné a začnu nový život.

V Karviné jsem šel na sociálku, kde mi vyřídili azylový dům, podporu a všechno po-

VE VĚZENÍ

Zavřený jsem byl v Anglii i v Česku, takže můžu srovnávat. V anglickém vězení to vypadalo jako v tom filmu, jestli jste viděli Hooligans. Bylo to podobné, ale vlastně stokrát lepší. Když jsem přišel, dostal jsem tabák, papírky, zapalovač a kredit na volání s rodinou. Byl jsem mezi vrahama, ale oni uměli sedět. Myslím to tak, že nedělali žádné průsery jako v Česku. Jasně, byly tam drogy, ale to je všude.

A u nás? Humus, všude špína. Neumí se chovat bachaři ani vězni. Ti mladí si furt něco dokazují přitom jsou to jen fetky. Další rozdíl byl třeba v hygieně. V Anglii jsme se mohli sprchovat každý den, v Česku dvakrát týdně.

A co jsem v kriminále pořád dělal? Pracoval jsem, to byla jediná záchrana. A v Anglii jsme ve volném čase mohli hrát pinex a kulečnick.

třebné. Konečně jsem byl čistý! Měl jsem tam bratrance, který mi ze začátku pomáhal. Chodili jsme spolu každý den ven, na diskotéky. Tam jsem se zamiloval do jedné holky – měla sice dvě děti, ale to mi vůbec nevadilo. Šel jsem bydlet k ní a byly to krásné tři měsíce, ale pak to najednou bylo na hovno – přestali jsme si rozumět a odešel jsem od ní. Odjel jsem za prací do Třebíče. Po třech měsících jsem se vrátil zpátky do Karviné a moje první myšlenka byla – koupit si dávku. Zase jsem se do toho dostal... Čtyři měsíce jsem fetoval, neměl jsem kde spát a nezbyvalo, než krást. Chytli mě, zavřeli a dostal jsem rok.

Ve vězení jsem si říkal, že už nebudu fetovat. Ale když mě pustili, začal jsem s tím hned první den. Dával jsem si velké dávky a 8 dní nespál. Ten osmý den jsem si dal fakt velkou dávku. Seděl jsem v hospodě a najednou jsem měl

pocit, že mě někdo chce zabít. Furt jsem měl takové stihy a šel jsem radši z hospody ven. Tam to bylo ještě horší – zdálo se mi, že mě někdo chce zabít, tak jsem začal utíkat. Běžel jsem do baráku k mojí tetě, ale nebyla doma. Byl tam nějaký pán, kterého jsem nikdy neviděl. Ale pustil mě dovnitř. Dívali jsme se spolu na fotbal a on si furt sahal dozadu, jako by chtěl vytáhnout nůž nebo zbraň. Takže jsem zase dostal tu stihu a chtěl jsem odejít. On šel se mnou. Když jsem otevřel dveře, zase jsem slyšel nějaké hlasy. Šel jsem nahoru, ale on už mě tam nechtěl pustit – když jsem se přiblížil k oknu, zdálo se mi, že vytahuje zbraň – takže jsem skočil z třetího patra. Polámal jsem si obě nohy a dodnes nemůžu chodit. Ležím v nemocnici v Bohumíně, jsem na vozíčku a čeká mě další operace.

**Příběh Alexeje Horvátha sepsal
Vladislav Sobol**

JAK TO VIDÍM DÁL

Když si prožiješ to co já, tak změníš názor na všechno. Nikomu to nepřeju. Strašné bolesti, prášky od psychiatra nepomáhají. Je to prostě nepopsatelné. Chci začít nový život. Už neudělám další chybu. Ted' se musím dívat na rodinu, bo je z toho v šoku. Chci žít jako ostatní, žádné drogy, čorky, nic! Pán Bůh mi snad odpustí všechny hříchy. Chci se vrátit do Anglie, už je to domluvené. Pokud se nepodaří operace, zůstanu na vozíčku. I takový život se dá žít, lidé žijí hůř a ještě k tomu ne vlastní vinou jako já, takže můžu být rád, že tu jsem a že jsem se ze všeho vzpamatoval.

Našel jsem si v nemocnici holku, pracuje tady jako uklízečka. Jsme spolu už čtyři měsíce. Je o deset let starší, ale to mi nevadí a jí též ne. Vycházíme spolu a je to fajn.

PATRON Libor Vaněk a DOSPĚLÝ David Ferenc (dříve DD Racek):

Společně zvládli odchod z děčáku

David (20 let) vyrůstal od tří let v DD Racek. Z jeho vyprávění poznávám, že v děčáku se mu moc nelíbilo, a proto odešel hned v osmnácti. Chtěl poznat svoji sestru, která se mu ozvala. V 16 letech se seznámil se svým patronem Liborem Vaňkem z Ligy otevřených mužů (LOM). Na patronském setkání si s Davidem padli do oka. Libor se o patronství dozvěděl z rádia a hned mu tento projekt dával smysl. Znají se už 4 roky a prožili společně Davidovy nejtěžší situace při odchodu z dětského domova. Kromě problémů s bydlením David nevydržel moc dlouho v žádné práci. Brigádničil ve slepičárně, hlídal jako sekuriťák, v Globusu doplňoval regály, dělal noční inventury. Dnes je však mnohem dále a to díky patronství s Liborem, o kterém jsme společně pokecali v pražské kavárně na Vinohradech.

Jak byste se popsali navzájem? Znáte se už čtvrtým rokem.

Libor: David je dobrý kamarád, je hodně doborosrdečný, milý a spolehlivý člověk, který je občas pěkně horkokrevný, takto jsem ho poznal. Je jasné, že za tu dobu, co se známe, se změnil. Ušel obrovský kus cesty.

David: Libor je fajn chlap, kolikrát mi dobře poradil, a třeba mi vždycky řekne, ať se zamyslím nad něčím, což má potom dobrý dopad. A musím říct, že to je dobrý chlap.

Jak jste spolu v kontaktu?

David: Jsme v kontaktu přes Facebook a nebo si zavoláme.

Libor: (smích) Spíš přes Facebook, David dlouho neudrží jednu SIMku.

ODCHOD Z DĚČÁKU

Po Davidově odchodu z děčáku jste stále "v projektu"?

David: Můžu se rozhodnout, že skončím nebo že si to řekneme mezi sebou, ale zatím není důvod. Ještě nějaký progres tady musí být. Já třeba takhle chlapa žádného nemám. V práci mám samé ženské a kamarádi jsou kamarádi...

Libor: Z hlediska patronského cyklu jsme někde na konci. Prošli jsme si turbulentním obdobím, kdy David odcházel z děčáku, až po období, kdy se postavil na vlastní nohy. I kdyby naše spolupráce v projektu skončila, tak to neznamená, že by skončilo i naše přátelství.

Jaký byl pro vás oba Davidův odchod z děčáku?

David: Odešel jsem k ségře, která bydlela ve Frýdlantu u Liberce. Měla svého staršího chla-

Patron Libor s Davidem na prvním patronském setkání

pa. Ale prostě bylo to takové... Byl jsem tam půl roku.

Libor: Já jsem to viděl jako rizikový krok a Davida jsem varoval před možnými následky, ale zároveň jsem mu nechtěl jakkoliv bránit, protože byl pevně rozhodnutý. Ukončil školu, odešel z děcáku a na půl roku zmizel ve Frýdlantu.

Co Tě k tomu Davide i přes takové varování vedlo?

David: Já jsem chtěl sestru poznat, nikoho jiného jsem neměl. Netušil jsem, že to bude poslední možnost, jak bych ji mohl poznat. Poté co jsem odjel od sestry, tak pár měsíců na to umřela. Byla to podle mě nějaká vyšší moc, protože nevím no, sám nechápu, proč jsem tam chtěl jet.

Libor: Tak to je jasné, táhla tě tvoje krev, to je naprosto pochopitelné, kdo by nechtěl poznat svého nalezeného sourozence?

Jak to tedy dopadlo?

Libor: David skončil ve Frýdlantě bez peněz, bez práce a bez jakékoliv perspektivy. Tím, že odešel z děcáku a zároveň i ze školy, tak se vlastně neměl kam vrátit. Spolu jsme začali okamžitě řešit jeho přemístění do Prahy, protože se chtěl vrátit tam.

NÁVRAT DO PRAHY

Jak jste toto období tehdy prožívali?

David: Návrat do Prahy byl nejtěžší.

Libor: Návrat do Prahy byla fakt divočina.

Proč?

Libor: Znamenalo to najít práci, najít bydlení, najít doktora, který mu udělá zdravotní prohlídku. A sehnat finanční zdroje, aby přežil k první výplatě. Všechno muselo klapnout v jeden den. Já mám kousek od Frýdlantu dobrého kamaráda, takže David k němu začal chodit na

David se svými kamarády z DD Racek na seznamovacím patronském víkendu

brigády, vydělal si vlastně peníze na odjezd.

David: On tam měl zvířata, tak jsem mu pomáhal na farmě.

Libor: Velmi také pomohla paní Dagmar Václavíková, která působila jako sponzorka DD Racek. Uspořádala pro Davida sbírku a dohodila mu první práci.

Co jsi tedy, Davide, v Praze dělal?

David: Byl jsem hlídačem na centrální poště v Hostivaři. Tam jsem hlídal, zamykal zámky a to jsem vydržel dělat půl roku. Bydlel jsem na ubytovně.

Libor: A pak se nám podařilo domluvit Dům na půl cesty. To byla velká výhra.

VZP, VOLBY I KONCERTY

Co dalšího jste spolu museli zařídit?

David: Byli jsme spolu na VZP, kde jsem měl problém, protože jak jsem nepracoval, tak jsem tam měl nějaký dluh. Úřady, tak tam jsem nikdy nepách. Já mám k tomu odpor. To už je jiný příběh, ale řekl jsem si, že na úřad nikdy nevlezu.

Libor: Řešili jsme spoustu praktických záležitostí – registraci u doktora, bankovní účet, návrat do školy. A byli jsme spolu volit do komunálních voleb, z toho mám největší radost. Předtím David nevolil.

Prožili jste spolu hodně důležitých momentů.

Máte nějaké společné zážitky?

David: Byl jsem v Praze s Liborem párkrát na koncertě.

Libor: Já jsem muzikant, takže jsem vzal Davida s sebou.

David: Ta hudba je trochu jiná než Eminem. Je to taková akustická muzika. Nová hudba, kterou jsem nikdy neslyšel...

Libor: Chodili jsme taky plavat, byli jsme spolu fotit, hodně rádi jsme chodili na vycházky a nebo jsme jezdili na kole.

Libore, jak ses vůbec k patronství dostal?

Libor: Já jsem byl vychovaný tak, že normální je pomáhat. A tohle byl projekt, který mi hned dával smysl. Měl jsem pocit, že bych mohl být prospěšný, a že to bude mít přínos i pro mě.

David: Já jsem se těmto věcem vyhýbal, já jsem takový svůj. A tam mi Libor hodně pomohl. Dostal jsem se do situace, kdy mě všechno začalo štítat. Řekl jsem si ale, že ten těžký život člověk nemá sám.

Znáte příběhy jiných patronských dvojic, které by fungovaly podobně jako vy?

Libor: Máme jako patroni pravidelné čtvrtletní supervize, na kterých se setkáváme s dalšími patrony a garanty projektu. Jsou mezi nimi zkušené psychologové a lektori. Společně probíráme svoje příběhy, máme možnost je reflektovat, sdílet a získat nějakou radu. Příběhy ostatních patronů tedy znám a zároveň oni znají ten náš. A David o tom ví.

DAVIDŮV PRACOVNÍ TERÉN: PRAŽSKÉ HLAVNÍ NÁDRAŽÍ

Davide, jak to teď máš se zaměstnáním?

David: Teď chci zůstat v práci, ve které jsem – v Naději. Čeká mě rekvalifikační kurz, který si musím udělat. Musím splnit zkoušky, když to splním, budu tam moci dlouhodobě zůstat.

Libor: David dělá terénního sociálního pracovníka. A je tam už rok.

David: Můj terén je hlavní nádraží. Je tam hodně práce. Někdy jedeme na brigádu a já mám ostatní na starost. Nesmí se někde třeba ožrat. Jsou tam hlavně bezdomovci, lidé na drogách. Nedávno jsem tam také potkal jednoho, kterého znám odmalička z dětského domova.

Projekt PATRON vznikl na základě expertních dovedností dvou partnerských organizací Liga otevřených mužů (LOM) a Múzy dětem.

V projektu je podporována schopnost mladých mužů vyrůstajících v zařízeních náhradní výchovy ve věku 17–21 let začlenit se do společnosti, včetně získání a udržení si zaměstnání.

Patroni vytváří mladým mužům často chybějící model pozitivního mužského vzoru, předávají jim své zkušenosti a jsou jim podporou při vstupu do běžného života.

Nově také vznikl projekt PATRONKA.

Co na to Libore říkáš?

Libor: Jsem hrozně nadšený, že má David práci, která ho naplňuje, která má perspektivu, a které si váží. Za ty čtyři roky, co jsme spolu, byly okamžiky, kdy bych neřekl, že to takhle může dopadnout. David má práci, která ho baví a to je sen každého člověka.

A co bude nyní pro Davida nejtěžší?

Libor: Určitě to ještě bude bolet, David musí zvládnout samostatně bydlet. Ale je to na skvělé cestě. Mám z Davida radost.

A ty máš Davide ze sebe radost?

David: Já mám z toho radost, ale až dodělám kurz, tak budu mít fakt radost. Je to věc, kterou když už konečně rozdělám, tak chci dodělat, ne jak s tou školou a s čímkoliv jiným, že to nechám být.

Našel jsem v práci smysl. Těším se na kolegy. I klienti jsou skvělí, mají sice své problémy – pijí nebo berou drogy, ale já to můžu říct tak, že se můžu bavit i s feťákem. S těmi lidmi se potkávám pravidelně a spolupracujeme dlouhodobě. Vídám je 12 hodin denně.

DAVID: ZÍSKAL JSEM RESPEKT KE STARŠÍM

Co s klienty Naděje během práce konkrétně děláš?

David: Já jsem spíše ten, kdo jim říká pravidla, které se v našem nízkoprahovém centru musí dodržovat. My chlapi na to dohlížíme. Nesmí tam ty lidi pít, vlastně ani venku. Nesmí se tam fetovat, nesmí tam jíst svoje věci, kdyby to třeba bylo špatné, byl by z toho problém. A zároveň vyrazím i do terénu.

Co vám toto spojení - patronství dalo do vašeho života?

Libor: Dobromyslnost a otevřenost vůči novým věcem, to je Davidova silná stránka, to se od něj snažím odkoukat. Myslím, že jsme se vzájemně obohatili, že to není jen tak, že patron dává chytré rady.

David: Do té doby, než jsem poznal Libora, jsem moc neposlouchal cizí názory. Když mi teta něco řekla v děcáku, tak jsem si to nebral a šel jsem si svou cestou. A když se objevil Libor, já jsem poslouchal to, co mi říkal, a jedním uchem jsem to zároveň vypouštěl. Ale časem přišel moment, kdy jsem pochopil, že to myslí dobře. Nejvíc jsem získal ten respekt ke starším lidem, že něco mají za sebou, že něco můžou předat a přemýšlet nad věcmi. Říct si, co a jak by mohlo dopadnout.

Připravil Lukáš Kotlár

Aktuální fotka Davida a Libora po několika letech spolupráce, která Davida nastartovala...

Vzpomínka na DuhoVé Vánoce

Kluci a holky ze Správné pětky slaví Štědrý den a vánoční svátky každý rok společně na Myšinci.

Nejdříve si sami přichystají desítky kilogramů salátů a dalších vánočních pochoutek

Pak je čas na zábavu, pohádky v „myšineckém kině“ a čekání na Ježíška

U štedrovečerní večere nás sedí kolem stolu přes 40, a je to zážitek. A dárky? Až 25. prosince ráno...

Domovská kapela slaví čtvrt století

V těchto dnech oslavuje dvacet pět let na scéně Hudební skupina a Popová škola Dětského domova Olomouc.

První její veřejné vystoupení se datuje na duben 1994, kdy vychovatelka Jiřinka nacvičila se třemi začínajícími muzikanty první čtyři písničky a zúčastnila se s dětmi přehlídky. Od té doby má kapela za sebou přes 1000 vystoupení – od mateřských škol přes domovy důchodců až po plesy v hotelech. Místa, na kterých děti vystupovaly, se počítají ve stovkách, včetně vystoupení na Slovensku.

MNOZÍ POŘÁD HRAJÍ

Za dobu existence kapely se v ní vystříдалo k dnešnímu dni 34 dětí. Zejména zpěvačky zaznamenaly řadu předních umístění v regionálních i celostátních kolech pěveckých soutěží. Některé jejich výkony

se dají srovnat s profesionálními umělci. Mezi dětmi se objevilo i několik vynikajících instrumentalistů. Několik dětí se po odchodu z domova uplatnilo v poloprofesionálních hudebních tělesech. Vzhledem k tomu, že jsou mezi dětmi v domově začínající nebo hodně mladí muzikanti, vypadá to, že ještě pár sezón kapela odehraje.

S VĚROU ŠPINAROVOU I ILONOU CSÁKOVOU

Ve své historii měla hudební skupina či její členové možnost si společně zazpívat či zahrát ve společném vystoupení například s Petrou Janů, Věrou Špinarovou, Hankou Křížkovou, Karlem Vágnerem a Ilonou Csákovou. Na spo-

lečných akcích kapela vystupovala vedle Vašo Patejdl, Heidi Janků, Ondřeje Rumla, skupiny Chinaski a dalších. Velkým zážitkem byla návštěva skupiny Kabát ve zkušebně domova, kde si děti zahrály a zazpívaly s jejími členy.

JAKO BY TO BYLO NAPOSLEDY

Hudební skupina si vystoupení v poslední době užívá tak, jako by to bylo vystoupení poslední. Nějaké plánování na dlouho dopředu je v dětském domově vždy složité. Děti se mění a skupina musí neustále vychovávat nástupce těch odcházejících. Snad se to bude dařit i nadále.

Dalibor Křepský
DD Olomouc

Školáci relaxovali na horách

Odpočinout si během školního roku na horách o jarních prázdninách je pro děti důležité stejně jako dovolená během prázdnin letních.

Výdaje bývají v zimě o něco vyšší, třeba za skipasy. My jsme však měli štěstí, že naše zimní radovánky měly podporu. Jednalo se o nadaci paní Zachové, která nám část výdajů zaplatila, skiareál Mladé Buky nám poskytl výraznou slevu právě na skipasy a v neposlední řadě nás podpořil finančně i morálně náš dětský domov. Zajímavou

cenu za ubytování s polopenzí nám rovněž poskytli v penzi-
onu Zoja.

Pro děti měl pobyt na horách význam jak odpočinkový a relaxační, tak i sociální. Přece jen, až si budou spolužáci povídat ve škole, kde byli o „jarníhákách“, naše děti jim mohou své zážitky vyprávět. Nejen o několikadenním lyžování,

ale také o bobové dráze, plavání v aquaparku či safari ve Dvoře Králové.

Krásný týden a šťastné děti, to nám dělá opravdu velkou radost.

Jan Hrabal

DD Klánovice

www.ddklanovice.cz

Žáci vyměnili učebnice za lyže a snowboardy

V lednu jsme jako každým rokem uspořádali v krkonošském skiareálu v Horních Mísečkách lyžařský a snowboardový kurz.

Žáci byli ubytováni v hotelu Idol, s jehož majitelem má naše školské zařízení již dlouhodobě dobré zkušenosti. Všichni účastníci kurzu strávili na lyžích celkem sedm dnů. Vždy se lyžovalo dopoledne i odpoledne a jednou si žáci vyzkoušeli běžky.

Součástí lyžařského výcviku byl i večerní program, který byl určen ke vzdělávání, promítání krátkých fotografií a videí ze svahu, aby žáci sami mohli zhodnotit svou techniku lyžování, ale také ke skupinové debatě o zážitcích. Samozřejmě v tomto kurzu nešlo jen o lyžování a snowboardování, ale také o výuku správného chování na lyžařském svahu, pobytu v zimních horských podmínkách a k posilování kamarádských

vztahů. To vše se nám podařilo splnit na výbornou formou různých her a aktivit, jejichž náplní byla právě týmová spolupráce a komunikace.

Kurz se vydařil a všichni účastníci jsou v pořádku zpět obohaceni o nové zážitky a zkušenosti.

VÚ Obořiště

www.vychovnyustavoboriste.cz

Hokejový pohár ukořistila Ostrava

Rok se s rokem sešel, a tak 29. ledna proběhl třetí ročník hokejového turnaje „O pohár paní ředitelky“, který jsme pořádali pro spřátelené výchovné ústavy.

Turnaj probíhal v klidné a pohodové atmosféře a k vidění bylo hodně hokejových momentů. V turnaji zvítězil tým Diagnostického ústavu Ostrava a domácí borci z Diagnostického ústavu Brno

obsadili skvělé druhé místo.

Velké poděkování patří Bruslení Za Lužánkami a Hervis Sports Česko, kteří nám pomohli s uskutečněním této sportovní akce pro

děti. Za organizaci turnaje patří obrovské díky také Dáše, Romanovi, oběma Tomášům, Evě, Lindě a v neposlední řadě Jakubovi.

DÚM Brno

www.dum-brno.cz

Domovský ples založil novou tradici

V sobotu 9. února v prostorách Hotelu Sport v Kralupech nad Vltavou se uskutečnil 1. ples Dětského domova Kralupy, čímž byla založena nová tradice a nová forma setkání všech přátel dětského domova.

O celovečerní zábavu se postarala místní kapela (Markéta Vagnerová a Ladislav Hovorka), která měla bohatý a rozmanitý repertoár. Úvodní předtančení patřilo dětské taneční skupině Fit For You a po ní následovala laserová show skupiny Los Gonglos, která předvedla efektní zážitky.

Po oficiálním zahájení plesu se taneční parket zaplnil přítomnými hosty. Večer byl plný

zábavy, smíchu a přátelských setkání. V deset hodin na pódiu vystoupila paní Magdalena Stýblová s písní Aleluja v české verzi. O půlnoční překvapení se postarali sami zaměstnanci dětského domova, kteří předvedli senzační taneční kousek, za což si vysloužili dlouhotrvající potlesk. Po celý večer se bezmála sto dvacet hostů skvěle bavilo.

Tradice plesu bude zachována jako příležitost pro setkání

všech přátel, příznivců, sponzorů, zaměstnanců a bývalých svěřenců dětského domova v Kralupech nad Vltavou.

Touto formou děkujeme všem sponzorům za materiální podporu, vedení města Kralupy nad Vltavou za finanční dotaci, firmám a podnikatelům za hmotné věci věnované do tomboly a všem hostům za účast a přátelskou atmosféru.

DD Kralupy

www.ddkralupy.cz

Zoologická zahrada zaujala i v zimě

V sobotu 12. ledna se konala povánoční akce pořádaná Moravskoslezským krajem pod záštitou náměstka hejtmana kraje Stanislava Folwarczného.

Pro děti z dětských domovů byl připraven velice bohatý program, který zahájila přednáška ve výukové třídě, kde se děti měly možnost seznámit s nejrůznějšími tématy z oblasti zoologie a ochrany zvířat.

Po zajímavé přednášce jsme navštívili několik pavilonů s profesionální komentovanou prohlídkou. Zajímavý pavilon „Noční Tanganika“ byl pro děti poutavým překvapením, protože spatřily africké druhy zvířat s noční aktivitou. Další pavilon „Evoluce“ poodhalil našim dětem život v západní

Africe, který se stal domovem pro několik desítek zvířat. Celá expozice je doplněna informačními panely a cedulkami.

Vrcholem celé této sobotní akce bylo krmení šimpanzů, které bylo pro děti velmi jedinečnou a nevídanou příležitostí. Poslední pavilon slonů, který jsme navštívili, nabízel pohled na slůně, které zrovna očekávalo svou denní dávku krmení.

Po skončení dostaly děti na cestu svačinku s ovocem, dob-

rotami a sportovní tašku s volejbalovými míči. Dětem se celá akce moc líbila a odjížděly s pocitem krásně stráveného dne. Bylo pozoruhodné a zvláštní spatřit zoologickou zahradu v zimním období a podívat se na ni z jiného úhlu pohledu.

Panu náměstkovi a celému jeho týmu, který tuto krásnou akci připravil, moc děkujeme.

DD Opava

www.dd-opava.cz

Plavci ulovili všechny cenné kovy

V sobotu 9. března se vydali naši malí a velcí do aquaparku v Uherském Hradišti na plavecké závody dětských domovů, které pořádali naši kamarádi z Dětského domova Uherské Hradiště. Tentokrát se na závody sjelo 12 dětských domovů ze Zlínského i Jihomoravského kraje a počet dětí přesáhl 80, takže aquapark se otrásal v základech.

Soutěžilo se od nejmenších neplavců až po dospělély. Plavecké disciplíny klasické, od plaveckých stylů prsa, kraul a znak přes soutěž štafet až po disciplíny originální pádlování na kruhu a lovení puků na dně bazénu. Atmosféra byla úžasná, povzbuzování motivující k nejlepším výkonům.

A jak to vlastně dopadlo?

Angela si doplávala jako dravá štika pro dvě zlaté rybky. Nikola, další neohrožený vodní dravec, si vylovila dvě stříbrné rybky. Mariana si svou ladností delfína vyplavala bronzovou rybkou a jako lín se Michal proplul k bronzové rybce. Neohrožený kapr Dominik si také vylovil bronzovou rybkou. Posledními se do závodů vychovatelů zapojil

hbitý pstruh strýc František, který si doplaval pro stříbrnou rybkou a sumčí rychlostí doplávala do cíle i teta Sylva.

Za úžasné výkony i povzbuzování jsme si všichni vychutnali zábavné atrakce aquaparku, kde jsme se pořádně vyřádili.

DD Uherský Ostroh
www.dduhostroh.cz

Parkouristé předváděli své kousky v rekordní výšce

Krásné slunečné dopoledne nás jednu březnovou sobotu vylákalo k výletu do přírody. Vyrazili jsme v 10 hodin dopoledne směr Boletice na nejvyšší vrchol v okolí. Šlo se v počtu 11 výletníků od 3 do 17 let.

Na samotný vrchol jsme dorazili po třech hodinách stoupání, s jednou malou přestávkou. Z rozhledny byla vidět jaderná elektrárna, Alpy a rozhledna Knížecí stolec. Na vrcholu se projeví naši parkouristé, kteří na kovové konstrukci (která před rokem 1987 sloužila jako rušička Svobodné Evropy) předváděli své kousky. Jsou to tudíž rekordmani v předvádění parkouru v největší nadmořské výšce v Čechách!

Na vrcholu byl sice ve stínu sněh, ale na sluníčku jsme se vyhřívali a dojížděli svačiny. Blízko tajemné skály našel nejmenší z nás – Kubík – poklad v podobě čokoládových mincí.

Ochotně se rozdělil s ostatními dětmi. Dále už naše kroky vedly směrem dolů, malým okruhem kolem Kapradince panenskou přírodou. Cestou jsme potkali několik krásných zvířat, ale také krále lesa, velkého jelena.

Na dětský domov jsme do-

razili po 16. hodině. Celkem jsme urazili 15,5 kilometru. Všem se výlet moc líbil, máme spoustu fotek a zážitků.

Solfronk Zdenek

DD Horní Planá

www.detskydomovhp.cz

Zdravě za pár pěttek

V sobotu 2. února nás v Dětském domově Humpolec navštívila lektorka paní Balounová z Nadačního fondu Albert a představila dětem program Zdravě za pár pěttek.

Program je zaměřen na hospodárnost v kuchyni, správný nákup a přípravu nutričně vyvážených a finančně nenáročných pokrmů. Děti se zábavnou formou od lektorky Zdravé 5 dozvěděly jednoduché triky a tipy, které využijí jak při nakupování, tak vaření.

Dětem se tento program vel-

mi líbil, zapojily se s chutí a velkým zájmem. Připravily si společně s lektorkou dezert, obložené housky s pomazánkou a tuňákový salát, všichni si velmi pochutnali.

Od lektorky paní Balounové se děti dozvěděly, jak je nebezpečné užívat energy drinky na psychiatrické léky nebo je

kombinovat s alkoholem. Paní Balounová je i lektorkou jógy, dětem ukázala, jaké cviky jsou vhodné na záda, všimla si, že děti mají velké problémy s držením těla. Děti s lektorkou strávily velmi příjemné dopoledne.

DD Humpolec

www.ddhumpolec.cz

Z pěší túry bolely nohy

V neděli 24. února odpoledne jsme vyrazili na dlouhou túru, na Mstěnice.

Šli jsme přes zříceninu Kozího hrádečku až na zaniklou středověkou vesnici Mstěnice. Bylo hezké počasí, tak se nám šlo dobře. Někteří si vyměnili bundy a paní vychovatelky si je popletly.

Když jsme přišli domů, bolely mě nohy, ale bylo to hezké odpoledne.

Daniela, DD Hrotovice
www.ddhrotovice.cz

Malý princ inspiroval k malování

V neděli 17. února byly děti z Domina pozvané do Nové Akropolis v Plzni, která jim připravila maňáskové divadlo na motivy Exupéryho knihy „Malý princ“.

Představení bylo určené pro malé i velké diváky. Ty malé pak inspirovalo za pomoci herců k malování postav z příběhů

hu. Děti si také mohly povídat s herci, ty nejmenší si pak hrály v dětském stanu a s balonky.

Všem se odpoledne moc líbilo.

DD Domino Plzeň
www.dddomino.cz

DDŠ Ostrava
Kunčice

Adra slavila, kluci jí popřáli zpěvem

V březnu jsme se zúčastnili oslavy 15. výročí založení dobrovolnické organizace Adra, se kterou již dlouhé roky spolupracujeme. Chodí k nám na narozeniny chlapců a účastní se s námi různých programů.

Byli jsme osloveni, jestli bychom mohli na této akci zazpívat písničky. Našli se čtyři odvážní chlapci, které při zpěvu doprovodili čtyři dospěláci.

Počáteční nervozitu ze zpívání před dvěma sty diváky kluci po pár okamžicích překonali a rozjeli to tak, že celý sál tleskal do rytmu a někteří zpívali

s námi. Byla to jízda!

DDŠ Ostrava-Kunčice
www.domov-kuncice.cz

Zahřály nás dobroty a film

Co s mrazivým a nevlídným odpolednem? Odpověď se nabízela sama. Dopoledne jsme se na něj všichni řádně připravili.

Spolu s dětmi jsme napekli moučníky v podobě perníku a mouřenína, ze slaných dobrot vedly šneci a jednohubky. Nepečená mlsoť byla vyrobená z banánů, piškotů a čokolády. Pro zahřátí si děti pochutnaly na punči s jablky.

Abychom ale nebyli jen obyčejnými konzumenty, zpestřili jsme si posezení dobrodružným filmem – Jumanji, u kte-

rého jsme se zasmáli, ale taky nás dokázal vystrašit různými zvuky, které všechny vytrhly z monotónního pokoukání.

Užili jsme si příjemné, společně strávené odpoledne s filmem a dobrotami. Určitě ho zase někdy pro velký úspěch zopakujeme.

DD Prostějov
www.ddprostejov.cz

DD Prostějov

Odpoledne zpříjemnila beseda s Veronikou Kašákovou

Koncem února navštívila prostějovský dětský domov modelka Veronika Kašáková, která vyrůstala v DD Vysoká Pec. Naše starší děti společně s prostějovskými se zúčastnily zajímavé a přínosné besedy s touto krásnou a charismatickou ženou.

Její životní příběh a úspěchy jsou velkou inspirací pro všechny, kteří vyrůstají v dětském domově. I děti, které vyrůstají mimo rodinu, mohou být v životě samostatné a úspěšné.

Moc děkujeme Veronice Kašákové a jejímu doprovodu za příjemné a přínosné odpoledne.

DD Plumlov
www.ddplumlov.org

Ani letos se v domově nenudíme

Vánoce, které byly v našem domově díky štědrým dárcům a sponzorům opět velmi bohaté, jsou za námi a my jsme přivítali nový rok 2019, do něhož vám všem přejeme hodně štěstí, zdraví a pohody.

Po vánočních prázdninách se nám do školy moc nechtělo, ale bylo třeba zintenzivnit přípravu na vyučování, protože se kvapem blížil termín pololetního vysvědčení, které jsme chtěli mít co nejlepší. V pololetí nikdo nepropadl a my všichni se budeme snažit si známky do konce školního roku ještě vylepšit.

Začátkem února konečně napadl sníh a my stavěli sněhuláky, hráli hry na sněhu. Přes týden nám k tomu musela stačit zahrada dětského domova, ale o víkendu jsme vyrazili sáňkovat a bobovat na kopec Přimdu.

Převlečení za pohádkové

postavy a akční hrdiny jely menší děti do Chodové Plané na maškarní ples. Tam si zatancovaly na oblíbené písně, zhlédly vystoupení mažoretek, zúčastnily se mnoha soutěží, ve kterých měly možnost vyhrát sladkou odměnu. Na maškarním plese se jim moc líbilo.

24. února byl cíl našeho výletu park Bohemium v Mariánských Lázní. Ochotný pan průvodce nám ukázal nejenom 70 modelů významných památek z celé ČR, ale i dílny, kde tyto modely v poměru 1:25 vznikají a kam běžný návštěvník nemá přístup. Za velmi zajímavou prohlídku děkujeme.

Ve volných chvílích, tak jako každý rok touto dobou, připravujeme vystoupení na regionální kolo Nejmilejšího koncertu, který se v letošním roce bude konat ve Staňkově. Na akci se moc těšíme, protože se opět setkáme s našimi kamarády s ostatních dětských domovů, které známe s podobných akcí.

Další oblíbené a zajímavé akce, které se uskuteční na jaře a my se jich zúčastníme, bude například Slavata Triatlon Tour, turnaj v sólové kopané, Šetří, uč se, vydělávej nebo atletické závody.

DD Planá
www.ddplana.cz

Zlatokopecké Velikonoce

Správné pětky

Hej, hola hej, na Yukonu ledy tají
na Aljašce horečka stoupá
a zlato tam mají.
Vem krumpáč a pánev a psí spřežení
a taky partáka nad něj víc není.
I kdyby se nám místní šerif smál
my zlato hledáme dál a dál....

Správná pětka se o Velikonocích vydala na zlatokopectkou expedici, která vyvrcholí v létě na táboře...

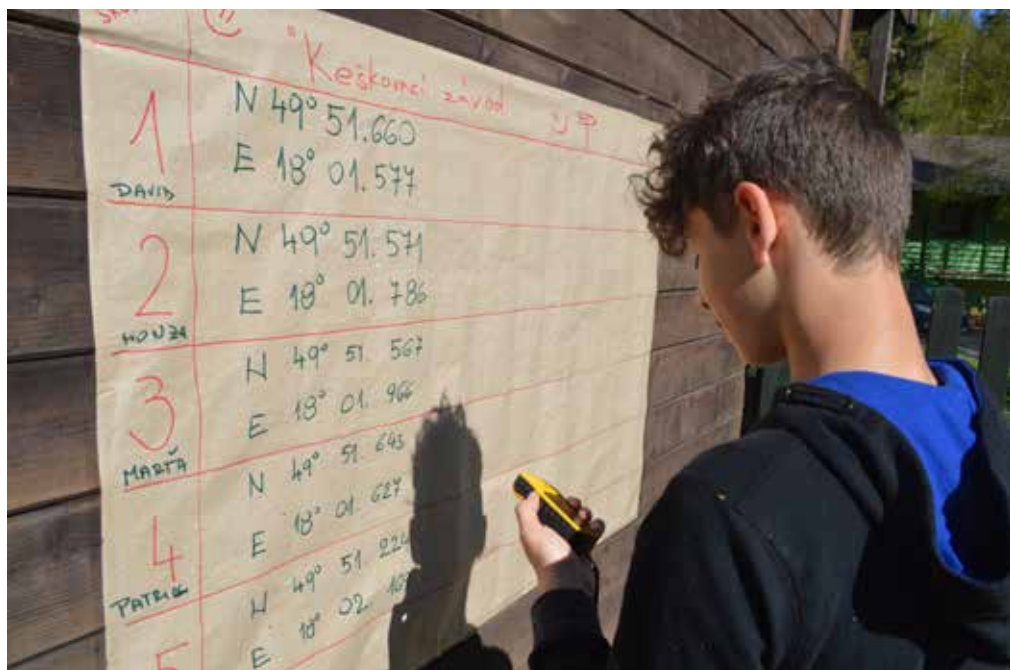
...ale nejdříve bylo třeba postarat se o žaludky a nachystat pořádné zásoby jídla.

Důležité bylo prověřit pily a další vybavení - na Aljašce bude třeba vyrobit saně za psí spřežení

A co uzly? Umění kvalitně spojit dva konce lana se bude při honbě za zlatem určitě hodit

Aljaška je velká a bez kešek to nepůjde. Zdá se, že Roman z Čeladné už všem těm číslům rozumí

Za odměnu si všichni užili zábavu ve Skalka Family Parku Ostrava. Děkujeme za volný vstup!

Irena namalovala pro Konto bariéry svoji oblíbenou pohádku

Irena Murgačová dojíždí druhým rokem do Základní umělecké školy Gustava Mahlera v Humpolci, kde navštěvuje výtvarný obor. Irča od malička ráda maluje a kreslí, takže uvítala možnost více se výtvarným činností věnovat. V loňském školním roce zaslala její práci paní učitelka výtvarného oboru Eva Moravcová do celostátní dětské výtvarné soutěže a stalo se skutečností, že její práce při letošním vyhodnocování uspěla.

Jde o soutěž, která je zahrnuta v projektu „Děti malují pro Konto Bariéry“. Loni byla vyhlášena tři témata a Irena si vybrala 3. téma – Moje oblíbená pohádka.

Soutěž se dále dělí podle různých kritérií do 7 kategorií – Irena byla v 7. kategorii – ZUŠ a kroužky zájmového vzdělávání – děti 11-15 let.

Téma její práce bylo „O ko-

houtkovi a slepičce“. Důkazem toho, že si téma vybrala dobře a práce se jí podařila, je její pěkné umístění. Ve své kategorii získala krásné 3. místo.

Nejlepší výtvarné práce budou bezplatně využi-

Irena Margačová je fakt talent

Tento Irenin obrázek pomůže hendikepovaným dětem

ty pro tvorbu obrazové části stolního kalendáře „Děti malují pro Konto Bariéry“, který bude vydán pro nadcházející rok a z jeho prodeje budou hrazeny školní pomůcky pro zdravotně postižené děti.

Irčo, blahopřejeme.

**Za DD Senožaty
Mirka Zavadilová**

Triatlonová tour Tomáše Slavaty začala svatbou.

Sportovec na ni přizval komiksové superhrdiny i dětské domovy

Bývalý český reprezentant v terénním triatlonu Tomáš Slavata letos zažívá převratný rok. V květnu znovu zahájil svoji Slavata Triatlon Tour pro dětské domovy a sociálně znevýhodněné děti. První závod v Praze ale nezačal pouze tradičním proslovem devětatřicetiletého sportovce a jeho hostů, nýbrž svatebním obřadem!

Slavata se oženil s Pavlínou Polákovou, kterou poznal před pěti lety v Austrálii. Ano si řekli před zraky stovek dětí, vychovatelek a vychovatelů dětských domovů a dalších hostů.

Už dopředu avizoval, že svatbu pojmu netradičně, a to v duchu hrdinů, na které rádi chodí do kina. „Spousta kamarádů a dětí si tak oblékla trička Batmanů, Supermanů či „Marveláků“.

My, díky šikovnosti naší dvorní návrhářky paní Michlové, sladili sukni a kravatu do štítu Kapitána Ameriky. Pod cílový oblouk lemovaný alejí těch nejbližších jsme za titulní hudby Avengers dojeli spolu s předvojem dětí na kole, a pak už stanuli čelem k místostarostovi Prahy 17 Martinu Markovi, který ve svém velmi milém proslovu shrnul naši cestu, zpečetil naše „ano“ a odstřihnutím růžku z občanky odstříhl i náš svobodný stav,” sdělil Tomáš na svém facebookovém profilu.

HOLKA NEBO KLUK?

Není to ale jediná radostná zpráva, kterou za uplynulé týdny zveřejnil. Tomáš se v říjnu stane otcem. Pája mu porodí syna, nebo dceru. Hromová parta se tak rozroste o dalšího člena, Tomáš Slavata se po adopci svých synovců a vzetí do péče Štěpána, Dominika i July konečně dočká také vlastního potomka. A nám nezbyvá, než gratulovat a popřát celé rodince jen to nejlepší.

S Tomášem se i nadále budete setkávat na charitativních akcích, což je vlastně taky dobrá zpráva. V těchto dnech se Slavata Triatlon Tour 2019 přehoupá do druhé části, akce již tradičně vyvrcholí na podzim v Praze. Fotky, videa a další aktuality z putování Hromové party můžete sledovat na Facebooku nebo webových stránkách www.slavatatriatlontour.cz.

MARATÓN ZA 3:20:57

Mimochodem, kromě plánování svatby, organizaci závodů pro děti a dalších aktivit Tomáš stihl uběhnout pražský Volkswagen Maraton.

Příště to musím zvládnout rychleji. Aspoň o 20 minut!

V cíli se objevil po třech hodinách, dvaceti minutách a padesáti sedmi vteřinách. „V minulém roce jsem i přes vytíženost akcí dokázal zaběhnout čas 3:00:17. Musím se poučit a lépe se příště připravit. Dnes jsem to nezvládl, ale slibuji, že příští rok tam zase nechám vše,” okomentoval svůj výkon. A tak zatímco pětáctiletí fotbalisté či hokejisté odcházejí do důchodu, čtyřicetiletý otec a filantrop bude i nadále udivovat veřejnost a překonávat sám sebe.

František Berger

Dvakrát z Nejmilejšího koncertu

Těžko na cvičišti, lehký na pódiu

Už je to pro nás tradice, že se těšíme a připravujeme na Nejlepší koncert. Kromě soutěžení je to pro nás i možnost setkat se s dětmi z jiných DD, které známe třeba z diagnostáku nebo z různých společných akcí.

Tento rok nebyl výjimkou, již od nového roku jsme pomaloučku začali s přípravami. Ale ani tentokrát se nám nevyhnula řada komplikací – odchod dětí, nemoci, nechuť nacvičovat... Myslím si ale, že ani v druhých DD to není jinak, takže se nechci na nic vymlouvat.

Nácviky jsme zahájili pohádkou „O Popelákově“. Scénář nám napsala teta Pája, kostýmy, doplňující rekvizity a kulisy jsme dali dohromady společně s tetami Pájou, Soňou a Marií. Text byl docela dlouhý, zkoušky bylo potřeba dělat často a museli jsme vychytat něko-

lik zádrhelů – například jak se co nejrychleji převléknout z Popeláky do prince a naopak, přebírání semínek z popelá holoubky apod. Pohádku nacvičovalo 11 dětí, takže někdy byl problém i domluvit si stejný volný čas na zkoušku.

Dále jsme se přihlásili do soutěže v tanci a ve zpěvu. Taneční vystoupení v rytmu latiny nacvičily Štěpánka, Dominika, Iza a Kačka.

Největší problém nám dělalo zpívání. Rozhodli jsme se pro zpívání ve čtyřech – David H., David C., Petr a Luboš. Nejdříve jsme se nemohli

shodnout na výběru písničky, až nakonec musela rozhodnout teta, problém jsme měli i s choreografií.

Netradiční termín koncertu uprostřed týdne byl tady a my brzo ráno 11. dubna vyrazili autobusem společně s DD Humpolec na jih Čech do Včelné.

Program zahajovaly malé jevištní formy. My vystupovali jako druží, a přestože jsme se z nervozity dopustili několika chybiček, tak se naše provedení divákům i porotě líbilo a umístili jsme se na 1. místě.

Další naše soutěžní vystoupení byl zpěv – vokální skupiny. Sebekriticky uznávám, že se nám až zas tak dobře nevedlo, byli jsme špatně slyšet, popletli choreografii, zpěv nic moc, ale snad jsme diváky potěšili aspoň našimi krásně vlastnoručně malovanými kytarami. A výsledek? 2. místo.

Poslední disciplína, ve které jsme soutěžili, byl latinskoamerický tanec. Naše dívky měly půjčené krásné kostýmy, vybraly si parádní písničku a vystoupení se jim povedlo. V této kategorii bylo devět vystoupení a několik jich bylo dost povedených, proto pro nás bylo překvapením, když holky získaly 1. místo.

Po ukončení představení následovala přestávka, kdy porota sečetla přidělené body a rozhodla o vítězích. My jsme měly zatím možnost si zatancovat a popovídat s kamarády.

Pak následovalo vyhlášení vítězných vystoupení, rozdělení cen jak všem účastníkům, tak vítězům, a cesta zpátky. Vrátili jsme se skoro večer hladoví a unavení, ale spokojení, že naše snažení nebylo zbytečné.

David Harmady
DD Senožaty

Karel zaujal s vlastní písní

Ve čtvrtek 11. dubna se konal 28. ročník Nejmilejšího koncertu, který letos pořádal dětský domov v Boskovicích. Boskovice leží severně od Brna na hranicích Dražanské vrchoviny.

Na koncertu vystupovali děti z dvanácti dětských domovů Jihomoravského kraje v oboru hudebním, literárním a tanečním.

Karel z našeho domova obdržel cenu poroty v kategorii hudební s vlastním doprovodem na kytaru za píseň ze své tvorby.

DD Hodonín

Pro medaili jsme si nedoběhli

O víkendu 11. a 12. května jsme se zúčastnili třetí části DD Cupu, 21. ročníku Memoriálu Lucie Hanušové v běžeckém trojboji.

Naše družstvo, složené z Vanesy, Lenky, Adriany, Drahomíra a Tomáše, se postupně zúčastnilo jednotlivých běhů na 60, 200 a dle věkové kategorie na 400, nebo 850 metrů. Účast jednotlivců na „bedně“ nás sice minula, ale ani vyložený propadák nepřišel, a tak se po sečtení bodů všech našich běžců vykristizovalo krásné 9. místo z 24 zúčastněných družstev, zastupujících dětské domovy z celé ČR.

Abebe Bikila či Jarmila Kratochvílová z nás asi nevyrostou, nicméně jsme si závody užili a stejně tak tomu bylo i v případě následného kulturního programu, zakončeného ohnivou show, který pro nás připravil pořadající Dětský domov Dolní Počernice, za což jim děkujeme!!!

Děti a vychovatelé z DD Lipová u Šluknova

NAŠE UMÍSTĚNÍ:

Vanesa – 4. místo

Lenka – 5. místo

Tomáš – 6. místo

Adriana – 8. místo

Drahomír – 8. místo

Kulturistka Verča z DD Hodonín zazářila v bikinách

V sobotu 20. dubna se v kulturním domě v Mladé Boleslavi konalo Mistrovství Čech mužů a žen v kulturistice, bodyfitness a bikini fitness 2019.

Veronika soutěžila v kategorii bikini fitness do 160 cm. Ve své kategorii se umístila na 3. místě. Srdečně gratulujeme.

DD Hodonín

Dešti jsme unikli, barvám ne

I přes nepříznivou předpověď počasí jsme se rozhodli zúčastnit dalšího ročníku akce Barvám neutečeš, a dobře jsme udělali. Od rána vykukovalo sluníčko, i když byla celkem zima. Teple jsme se oblékli, přibalili pláštěnky. Vyrazili jsme směr Olomouc, místo konání Výstaviště Flóra.

Celá akce se konala již potřetí a my se na ni hodně těšili. Trať běhu byla po našem příjezdu již vytyčena. Šli jsme si tedy hned do informací pro připravené balíčky s tričky a drobnými pozornostmi. Potom už jen převléknout a hurá na start.

Akce se zúčastnilo asi dva a půl tisíce běžců, trať byla dlouhá 5 kilometrů a vyhrál každý, kdo doběhl do cíle. Po

skončení samotného běhu šla ještě teta s malými dětmi na sportovní atrakce.

Po téměř celodenním sportování jsme se vlakem vydali na cestu zpět do Litovle. Když už jsme byli v Litovli, tak nám teta řekla, že pro nás mají ještě malé překvapení. Celodenní akci jsme ukončili sladkou odměnou v podobě zmrzliny. A potom už hurá do domova. Malé děti byly unavené, tak po

řádné sprše a teplé večeri šly rovnou do hajan.

DD Litovel

www.zsaddlitovel.cz

Modří draci propluli cílem druží

Již poněkolkáté jsme přijali pozvání organizace Múzy dětem a zazávodili jsme si na Vltavě v dračích lodích. Letos jsme usedli do modré lodě společně s dětmi z Dětského domova Mladá Boleslav.

Čekaly nás tři rozjíždky, ve kterých jsme se snažili o nejlepší čas. Celkově jsme obsadili druhé místo z šesti lodí. Kromě vlastního závodění byly pro děti připravené i doprovodné akce – malování, skládání hlavolamů, bubnování.

Moc děkujeme Múzám, budeme rádi za pozvání i v roce 2020.

Děti z Domina
www.dddomino.cz

Pražská expedice Správné pětky

Malé fotbalisty nejvíce ohromil Eden: na prázdném stadionu Slavie to vypadalo opravdu myticky...

...stejně jako před katedrálou (chrámem) sv. Víta. Jak to tehdy mohli postavit? ptali se kluci.

Druhý den jsme se vypravili na Kokořínsko, kde bylo dost času na lezení i zábavu...

...ale hlavně jsme hledali duhovou „kešku“. Podařilo se - krabičku drží David (uprostřed)

Skvělý relax jsme si užili v akvaparku Aquapalace Praha v Čestlicích. Děkujeme za volný vstup!

A děkujeme také Pekařství Paul ze Mšena za skvělé sponzorské koláčky, koblížky, houstičky...

Duhový závod: Stříbro pro Matěje a Martina

Druhý květnový víkend prožili kluci a holky ze Správné pětky (DD Příbor, Fulnek, Čeladná, Liptál a Lipník) v Praze. Na akci Duhový most se setkali s kamarády z rodin z celé republiky - celkem nás bylo přes 180.

Vyvrcholením dobrodružné víkendovky byl závod Duhový most, na který se vydaly dvou a tříčlenné týmy na více než dvoukilometrovou trasu po Prokopském údolí. Hodnotil se běžec-ký výkon, ale hlavně znalosti a splnění úkoly.

Nejlépe z děčáků si na trati vedl tandem Matěj (DD Fulnek) a Martin (DD Čeladná). Svým skvělým výkonem všechny překvapili a do svých domovů si odvezli nečekanou stříbrnou medaili.

li. Podle zpráv z Prokopského údolí se na tom podíleli oba rovnoměrně: Martin táhl Matěje běžceky, Matěj zase dominoval ve znalostech.

Další družstva z DD sice „na bednu“ nedosáhla, ale skvělý výkon podali všichni, od prcků až po teenagery. Někteří z nich (hlavně holky) sice takhle daleko už dlouho neběželi, ale všichni se vyhecovali ke skvělým výkonům.

Flík

Matěj z DD Loreta Fulnek (vlevo) a Martin z DD Čeladná vybojovali skvělou stříbrnou medaili

Sára z DD Lipník a Sabina z DD Liptál se vydávají na trať plnou úkolů a nečekaných překážek

Zleva Mário z DD Loreta Fulnek a bráchrové Tony s Brunem z Lipníka těsně před startem

NAJDI 10 ROZDÍLŮ:

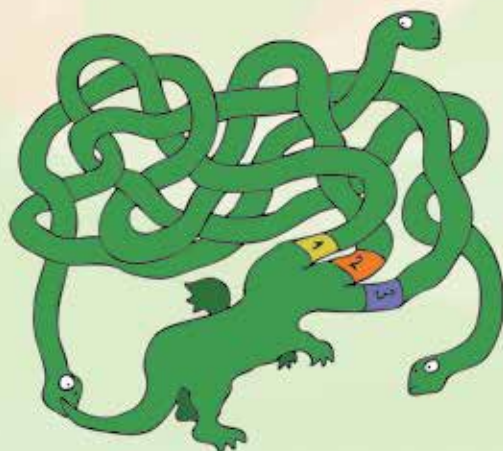

OSMISMĚRKA:

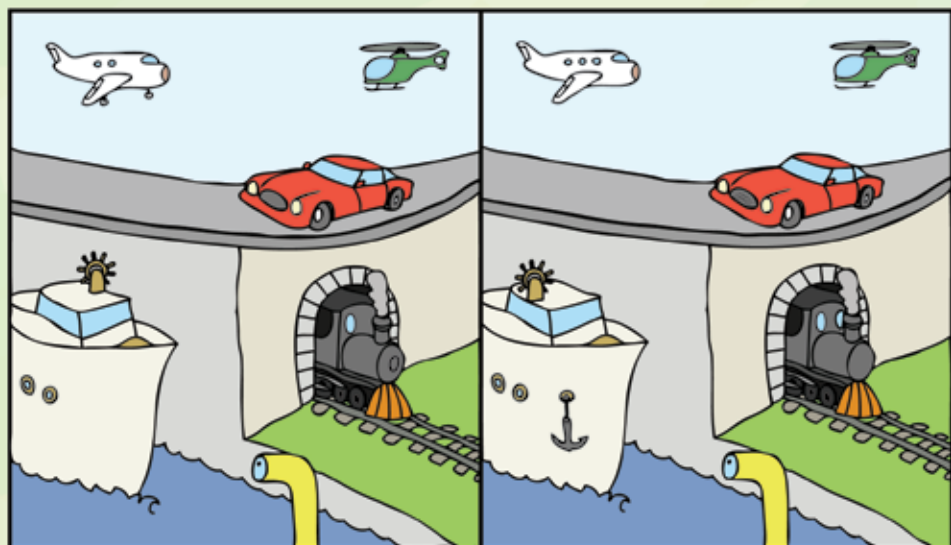
A	S	P	Ž	Á	S	A	M
O	K	M	O	S	H	P	R
H	O	R	S	T	V	O	O
C	H	B	B	E	A	T	Š
H	A	Á	Y	T	D	O	A
T	O	N	K	K	A	D	M
K	A	S	Y	Á	A	B	E
V	N	I	T	Ř	E	K	S

BATERKA, BEAT, HORSTVO,
HOST, KNOT, MASÁŽ, MOTTO,
ŘADA, SEMAFOR, SKOBA,
STATKÁŘ, ŠOPA, VANY,
VNITŘEK, ŽMOCH

KTERÁ HLAVA SI ŽERE VLASTNÍ OCAS?

NAJDI 10 ROZDÍLŮ:

OSMISMĚRKA:

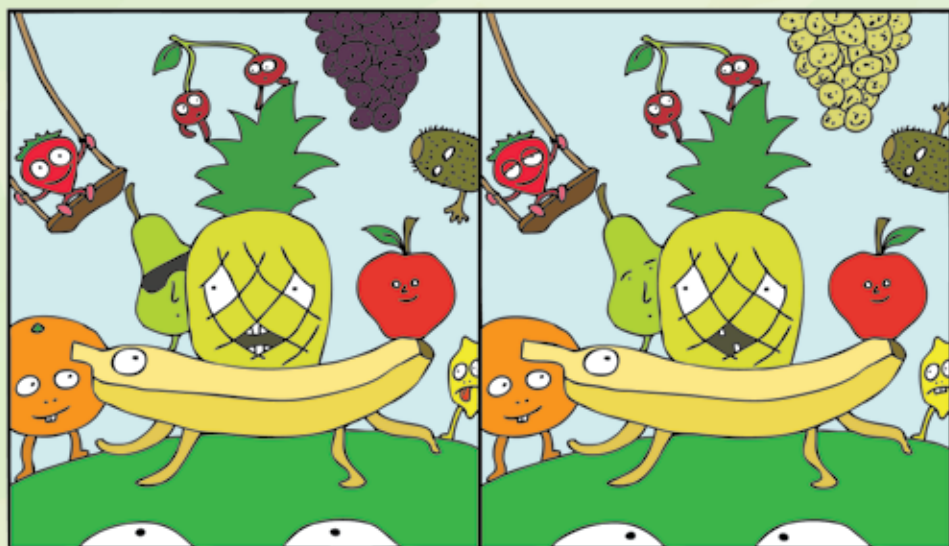
L	J	P	Ř	O	L	O	A
Z	O	E	A	A	T	O	R
J	N	U	S	V	N	O	Ú
E	E	K	Y	E	V	A	K
R	O	Z	Ř	T	Š	V	L
K	N	O	E	T	N	A	P
R	M	N	K	R	S	R	K
E	C	I	L	A	O	K	A

AUTOR, AVAR, ESEJ, JEZERO,
KAŠE, KOALICE, KREJZL,
KÚRA, LASA, LUSK, MOŘE,
NETVOR, OTOK, PANTEON,
ŘASY, VSUN, ZOE A

KUDY MUSÍ PONORKA UNIKNOUT TORPÉDŮM?

NAJDI 10 ROZDÍLŮ:

OSMISMĚRKA:

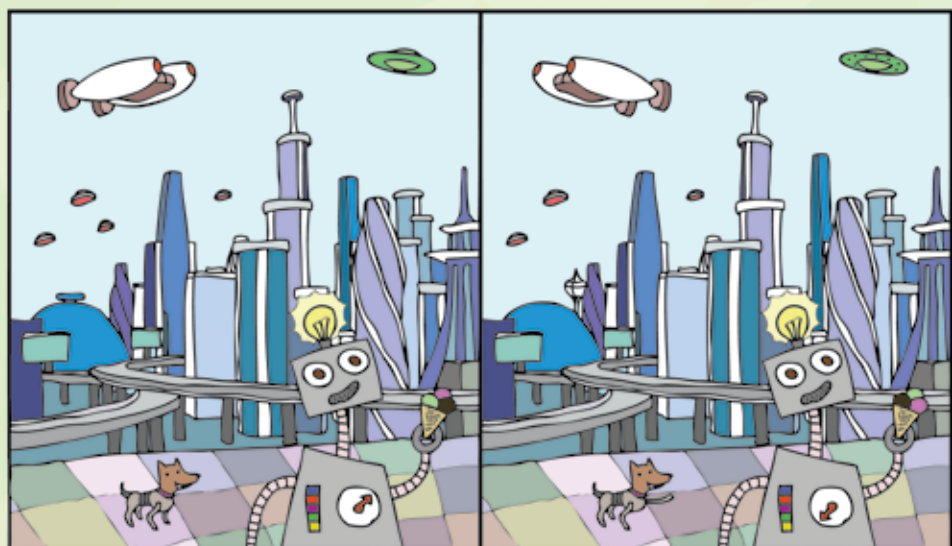
O	Z	O	B	S	A	H	M
B	L	E	V	O	I	A	A
Ř	A	Ě	K	V	L	N	L
A	T	R	O	O	U	O	H
D	O	T	Y	K	O	B	O
Č	K	N	N	O	Ý	A	T
U	O	U	A	N	N	L	K
O	P	E	R	E	T	K	A

ANO, BARYON, HANOBA,
HNIS, KUNA, KÝLA, LHOTKA,
OBŘAD, OBSAH, OKOV,
OKROČ, OKYT, OPERETKA,
PUNK, SVĚT, ZLATOKOP

KUDY SE DOSTANE MELOUN NA ŠPIČKU STROMU?

NAJDI 10 ROZDÍLŮ:

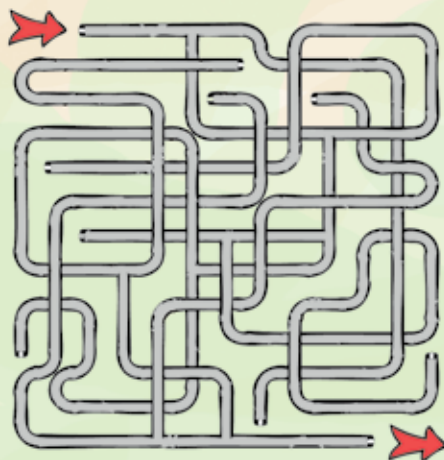

OSMISMĚRKA:

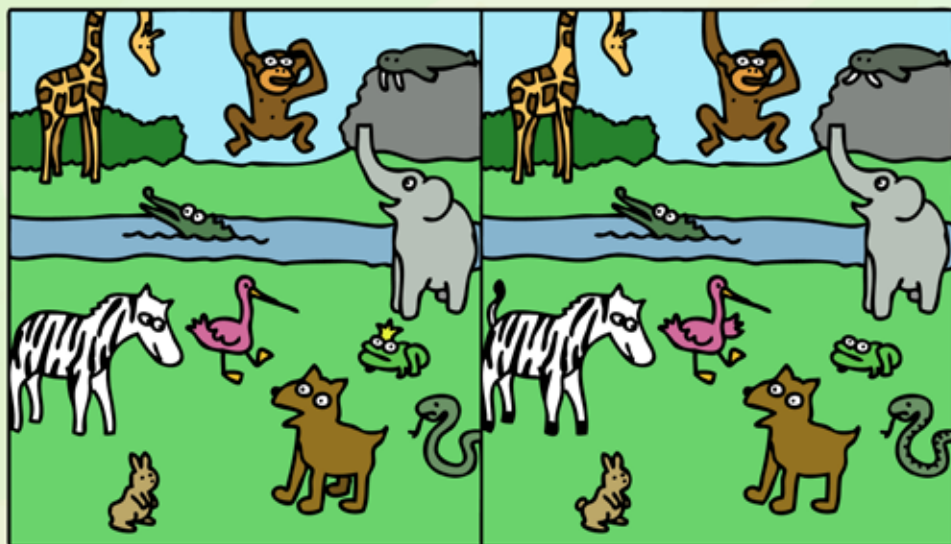
T	B	N	R	Ž	A	L	M
A	M	U	R	U	E	D	O
J	C	S	O	M	O	R	N
E	O	V	U	K	S	C	T
Y	Á	E	T	I	O	P	É
L	H	N	V	U	O	V	R
S	A	O	A	S	H	U	K
K	N	A	R	Š	T	O	Y

AMUR, ETIOP, MONTÉRKY,
NAHÁ, OKOV, OVÁL, OVIS,
ROHY, ROMO, RUCE, SHUK,
ŠRANK, TAJE, TVAR, TUHO,
VSUN, ŽALM, ŽERT

NAJDI SPRÁVNOU CESTU VEN Z BLUDIŠTĚ:

NAJDI 10 ROZDÍLŮ:

OSMISMĚRKA:

R	Ř	Á	N	S	Ě	M	S
Z	É	Ý	O	A	O	Ý	A
O	L	T	M	T	T	O	T
M	B	L	R	A	C	O	E
J	T	Ě	L	E	S	O	L
O	G	P	L	B	Z	O	O
V	J	E	M	O	I	E	I
D	E	R	O	Z	C	H	O

TĚLESO, BĚLOCH, MLÝN,
ROZCHOD, DVOJMO,
SNÁŘ, BEATA, MASO,
OCELE, SATELOID, SMĚS,
VJEM, PLATÝS, DEZERTÉR

(V TAJENCE VYJDE VĚDA,
KTERÁ SE ZABÝVÁ ZVÍŘÁTKY)

NAJDI CESTU K TOMU, CO MÁ KRÁLÍČEK NEJRADŠÍ:

Na jih a na sever

aneb Jak jsme s dětmi cestovali na Severní pól

O pololetních prázdninách jsme jako tradičně zavítali do severních Čech na chalupu Piktych. Zde jsme se potkali s dobrodruhem a polárním dobyvatelem Jamesem MacKerelem, Eskymáky nazývaným Nan*Ukem.

Pohostil nás horkou čokoládou a domácími sušenkami, a poté, co nám povyprávěl příběh svých dvou přátel – Scotta a Amundsena – o jejich „závodu“ v dobytí pólu jižního, se vydal sám do noci dobýt Severní pól.

Věděli jsme, že se vypravíme brzy za ním, ale před tím jsme se museli ještě připravit na naši expedici. Prošli jsme kurzem přežití, kde jsme se dozvěděli, co máme dělat, pokud se propadneme zamrzlým ledem do studené vody,

jak se následně zahřát a doběhnout pro pomoc. Vytvořili jsme společnou vlajku, sehraли divadelní představení na téma zraněného kamaráda v lese a konečně vyrazili na výpravu.

Cestou nás potkalo mnoho překážek, ale společnými silami jsme je všechny zdolali a nedovolili, aby těžké podmínky udolaly nás. Prošli jsme bílou tmou, přečkali vichřici, utkali se s ledním medvědem, nesli zraněného kamaráda. Nakonec jsme na

Severním pólu vztyčili naši vlajku a úspěšný návrat domů zakončili velkolepou hostinou.

A zrovna v tu chvíli se opět objevil dobrodruh Nan*Uk, který se musel se všemi nástrahami potýkat sám a proto mu cesta trvala mnohem déle, než nám. Byli jsme proto moc rádi, že jsme na výpravu vyrazili všichni spolu a mohli si vzájemně pomáhat, protože společně s kamarády se dá spousta věcí zvládnout mnohem rychleji a snáz.

Letní dům

Sociálně-terapeutické pobyty se konají díky podpoře Nadace Sirius a Sbírký Pomozte dětem organizované Českou televizí a Nadací rozvoje občanské společnosti.

Mentor je kámoš, který tě podrží

„Na svojí mentorce mám rád, že mě nebere jako cizího, i když nepatřím do její rodiny,“ říká pětadvacetiletý Robin. Už pět let má svoji mentorku, která mu pomohla postavit se na vlastní nohy, když opouštěl dětský domov. A spolupracuje s ní dodnes. Co to je mentorování a mentor, jak funguje a jak můžeš mentorský program využít?

Robin má svou mentorku díky projektu Začni správně, který podporuje mladé lidi z dětských domovů při cestě do samostatného života. To znamená, že může jednou podpořit třeba i právě tebe. A součástí Začni správně je i **„mentor-ský program, který zajistí, že mladých, který opouští dětský domov a začíná žít sám, na to není tak úplně sám.“**

Přeci jen, když odcházíš z dětského domova, najednou je to „tam venku“ všechno úplně jiné, cizí. Musíš řešit situace, které jsou neznámé a nové a často si s nimi nevíš rady. Naštěstí v tu chvíli ti může být oporou právě mentor, takový tvůj parťák. Ten ti může pomoci například s hledáním bydlení, práce, nebo poradí se vztahy a dalšími osobními otázkami. Odborně se mu tedy říká mentor a ty jsi v roli tzv. mentee, vyslov „mentý“ (ten, kdo opouští dětský domov a začne spolupracovat s mentorem).

SLOVNÍČEK POJMŮ

Kdo je mentor:

Podporuje mladé lidi, když opouští dětské domovy, aby se mohli lépe zapojit se do každodenního života „tam venku“. Svoji práci dělá zadarmo a dobrovolně. Měl by fungovat jako kamarád, kterému se můžeš svěřit s tím, co tě trápí. Je to také parťák, který je oporou třeba i při hledání bydlení, práce a radí i ve vztazích. Každý mentor má jen jednoho svěřence, kterému se věnuje a kterému pomáhá.

Kdo je mentee:

Je to svěřenec a chráněncem mentora, mladý člověk z dětského domova. Spolupracuje s mentorem a řeší s ním situace, které ho potkávají v každodenním životě.

MENTOR NASLOUCHÁ A PODPORUJE

Mentoři v projektu Začni správně jsou lidé „z masa a kostí“, nic zas tak zvláštního na nich není. Mají ale zkušenosti s životem mimo dětský domov a rádi je předají dál. Jedním z mentorů je třeba Standa, který se mentorování v rámci Začni správně věnuje už šest let. I on si v dospívání prošel řadou problémů a nějakého „mentora“ si vždycky přál, ale neměl to štěstí. Díky tomu se teď v dospělosti, dokáže do situace mladých dobře vžít.

„Nechci někoho vést za ručičku. Baví mě přivádět mého mentee k samostatnosti, k zodpovědnosti sám za sebe. K tomu, aby na nikom a na ničem nebyl závislý. Dokázal se postarat sám, a aby nakonec uměl být oporou jiným,“ popisuje Standa. Se svým mentee spolupracuje už od jeho 1. ročníku střední školy.

Právě teď společně zažívají zlomové období, kdy se mentee stěhuje z dětského domova. Co tedy teď nejvíc řeší? *„Řešíme otázky spojené s bydlením a penězi. Chci, aby měl takový všeobecný přehled, jak se dá sehnat bydlení, kde ho hledat, jaké jsou možnosti. Ohledně práce je můj mladoch už dost samostatný a umí si vše zaopatřit sám. Občas spolu řešíme studijní, ale i vztahové záležitosti,“* říká Standa.

PROSTĚ SI JEN POKECAT

Vedle řešení praktických otázek jde v mentorování hodně také o to mít možnost si popovídat s někým zkušenějším. Svěřit se mu s tím, že se se mnou rozešel můj kluk nebo, že jsem se pohádal s kamarádkou ze školy. Podobně to vidí i mentorka Helena. V Začni správně funguje už řadu let

Chceš být také
součástí projektu

ZAČNI SPRÁVNĚ?

Napiš na mentori@yourchance.cz,
řekneme ti víc!

a spolupracovala už se spoustou mentee. Vedle toho má vlastní rodinu a děti a pracuje jako personalistka.

„Pro mě je mentorování hlavně o tom, že mi někdo řekne, s čím má problém. A já mu s tím můžu pomoci, popovídat si s ním. Říct, jak by se to dalo řešit. Příběh každého z nás, ať jsem z děcáku nebo ne, je úplně jiný. Nedávno třeba můj mladoch prohlásil, že půjčky jsou špatné. A já jsem mu na to odpověděla, že dlužím přes milion, ale že rozdíl je v tom, že to mám pod kontrolou.“

Vztah mentor a mentee je tedy hlavně o otevřené komunikaci, důvěře a bezpečí. Scházejí se většinou dvakrát za měsíc v období mezi schůzkami jsou většinou v kontaktu přes te-

lefon, Facebook nebo e-mail. Záleží na jejich domluvě.

A co si o mentorování myslí mentee Robin, o kterém jsme psali na začátku článku? *„Mentor je pro mě kamarád. Podá mi pomocnou ruku, když potřebuju, a to kamarádi dělají. Můžu mu říct, co mě trápí, svůj názor a taky, co se mi nelíbí. Musím říct, že ještě před pěti lety bych na mentora ani nepomyslel. Říkal jsem si, co by se mi pletl nějaký cizí člověk do života, ale teď to vidím úplně jinak. Pomohlo mi i to, kdy jsem viděl, co se děje u mě doma, v mé pravé rodině. Vlastní máma mě stáhne dolů, ale mentor pomůže. Moc nechápu děti, co mentory nemají a nechtějí je. Doporučil bych to každému.“*

Vlasta Holéciová

Projekt Začni správně realizuje yourchance o.p.s. za finanční podpory generálního partnera společnosti CTP a strategického partnera Nadace DRFG.

Speciální poděkování patří Marii Veronice Winklerové, která významně podporuje projekt Začni správně, a Nadaci KB Jistota.

JARNÍ POEZIE

VRABČÁK BUDÍ SLUNÍČKO

Vrabčák pípá písničku
o ospalém sluníčku.

Vstávej Slunce, už je jaro!
Copak se ti v zimě zdálo?

Vrabčák pípá vesele,
Slunce, vylez z postele!
Že tě klovnů do ucha!
Paprsky ti rozcuchám.

PŘIPRAVIL:

David Harmady
DD Senožaty

JARO

Jaro přišlo, už je tady.
Slunce svítí do zahrady.
Každá kytka maličká,
radost má ze sluníčka.

BŘEZEN

Už je březen, slunce svítí,
všude roste samé kvítí.
Kdo to kouká na nebičko?
Přece jarní sluníčko!

Tréninky dospělosti:

11. ročník končí a 12. ročník začíná

CO MÁME ZA SEBOU

Čtvrté školení Tréninků dospělosti proběhlo v lednu 2019. V pátek jsme se ve dvou skupinách vydali na návštěvu do **Centra sociálních služeb B. Bureše** a do **Domu na půl cesty Sámovka**. V obou zařízeních jsme se dozvěděli zajímavé informace o tom, jak to zde chodí a jaká jsou pravidla pobytu.

Odpoledne jsme si vyměnili informace o daných zařízeních a ještě jsme se pobavili o dalších možnostech **bydlení po odchodu z dětského domova**. Večer se část z nás věnovala odpočinkovým hrám a část z nás se dozvěděla něco o tom, jak se chovat dle pravidel etikety. Složitostmi společenského chování nás provedla **Jana Müllerová z Vysoké školy ekonomické – podnikohospodářské fakulty**.

Sobotní den se nesl ve znamení **financí**. Jak

s nimi nakládat a s čím se v samostatném životě popasovat jsme se dověděli od finančních poradců z **AMJ Corporation**.

PŘED NÁMI JE KONEC, ALE I ZAČÁTEK

Ve chvíli, kdy píšete tyto řádky, máme před sebou se skupinou našich účastníků poslední společné setkání. Na něm nás čeká **exkurze do Amazonu**, kde bude příležitost zopakovat a vyzkoušet si znalosti z oblasti práce. Zároveň se budeme mít možnost podívat do „útrob“ mezinárodně známé společnosti. Další dny se pak ponесou v duchu **opakování, ujasňování a uzavírání**.

Byl to krásně strávený čas a já děkuji všem, že měli tu odvahu na sobě zamakat! Do 11. ročníku Tréninků dospělosti se zapojilo 25 mladých lidí z dětských domovů Uherské Hradiště, Plumlov, Boskovice, Hodonín, Náměšř nad Oslavou, Strážnice a Domino Plzeň.

V průběhu února byla rozeslána nabídka zapojení do projektu do dětských domovů v Čechách i na Moravě. Čeká nás výběr účastníků a návštěvy v dětských domovech. Na nové účastníky 12. ročníku projektu se už teď moc těšíme...

Za tým Tréninků dospělosti zdraví

Jana Kotalová

jana.kotalova@spoludetem.cz

ZA PODPORU DĚKUJEME

Zahradnictví Líbeznice, Vysoké škole ekonomické – Fakultě podnikohospodářské, Nadaci Terezy Maxové dětem, Centru pro dobrovolnictví HESTIA, Fondu o.p.s. ETELA, Citibank Europe plc – Zaměstnaneckému charitativnímu fondu, Nadaci Táta a máma, společnosti AVACOM a individuálním dárcům.

www.treninkydospelosti.cz
web, který se může hodit
po odchodu z děcáku

Vysokoškolský student

Roman Doležal
(DD Praha Klánovice,
dříve DD Kralupy):

**Vychovatelka nás vedla
k tomu, že škola je
důležitá, s patronem
jsme si povídali o práci**

Roman Doležal: playboy

Roman Doležal (23 let). Od osmi let vyrůstal v dětském domově v Kralupech. Na vysokou školu se místo vysokoškolských kolejí rozhodl pro změnu dětského domova. Dokončil obchodní akademii v Kralupech, bakalářské studium v Praze a nyní studuje magisterský obor Obchodní právo na Vysoké škole finanční a správní díky finanční podpoře Nadace Terezy Maxové dětem. Romana baví právo a i díky nadaci absolvoval stáž v Allen & Overy, která patří mezi právnické špičky. Je cílevědomý, komunikativní a jak sám říká, nejdůležitější je mít kolem sebe ty správné lidi.

Proč ses přesunul z dětského domova Kralupy do pražských Klánovic?

Kvůli tomu, že jsem chtěl dále studovat a tady byly lepší možnosti. A díky paní Zachové, která se se svým spolkem věnuje dětským domovům. Půl roku jsem byl na skupině, abych se zadaptoval, a pak jsem přešel do garsonierky, kde jsem už třetím rokem.

Když jsem byl v Kralupech, začal jsem chodit na basketbal, věnoval jsem se bojovým sportům. Poznal jsem patrona z Ligy otevřených mužů a i díky němu mám dnes práci, kde jsem

třetím rokem, tam dělám support a administrativu.

Co tě vedlo k výběru obchodní akademie?

Měl jsem tam vychovatelku, která nás k tomu od mala vedla, že škola je důležitá a otevírá nové možnosti. Chtěl jsem být také vzorem pro ostatní děti. Chtěl jsem jim ukázat, že to je dosažitelné, mít dobrou práci, dobrou školu a něčeho dosáhnout, i když začínáme s horší startovní pozicí.

Byl jsi v kontaktu se svojí rodinou?

S rodinou jsem byl v kontaktu do 18 let. Máma měla nějakou vrozenou mozkovou vadu. Měla 10 dětí, všechny byly v dětském domově, a máma vlastně byla v domově taky. I toto pro mě byla motivace, vést ten život jinak než máma. Mám vzor i v ségře, vede spořádaný život a má tři děti, které nevyrůstají v dětském domově. S ostatními sourozenci se nevidám. Dalším sourozencům je třeba 40, já jsem nejmladší.

BAKALÁŘ S ČERVENÝM DIPLOMEM***Kdy se v tobě probudila ta energie na sobě makat?***

Já jsem se vždycky chopil všech příležitostí, co byly. V Kralupech byla jedna nadace, a tam byl pán, který nám sehnal brigádu v právnícké firmě. Tam jsem potom zůstal asi 5 let. Směřovalo mě to právě v tom, že jsem u práva zůstal.

**S úhradou školného Romanovi
(a mnoha dalším dětem z DD)
pomáhá Nadace Terezy Maxové dětem**

Studuješ vysokou školu, v jakém oboru sis právo vybral?

Jsem na soukromé Vysoké škole finanční a správní v Praze. Jsem na navazujícím magisterském studiu, na oboru Obchodní právo. Na konci bakalářského studia jsem získal červený diplom, jako jediný ze 100 lidí.

Jakému tématu ses věnoval ve své bakalářce?

Bakalářskou práci jsem provázal s dětským

Roman Doležal: skvělý student s červeným diplomem při promoci

domovem, kde jsem popsal situace, jak to v něm funguje. Udělal jsem analýzu různých dokumentů, vytvořil jsem dotazníky, vše jsem probíral s paní ředitelkou. Cílem bylo, aby lidé neměli zkreslené představy o dětech z dětských domovů.

NA MAGISTRU DÍKY NADACI TEREZY MAXOVÉ DĚTEM

Proč ses rozhodl pro soukromou vysokou školu?

Státní školy mně nevyšly. Na soukromé vysoké škole stojí jeden školní rok 50 000 korun. Sám bych si to nemohl dovolit. Na magistru mě teď podporuje Nadace Terezy Maxové dětem.

Jediná, co mi vyšla vstříc a díky nim můžu pokračovat. Když je možnost, rád zajdu na jejich projekt nebo pomohu něco organizovat.

Roman Doležal: nadšený sportovec

Jak jste spolupracovali s tvým patronem z projektu Ligy otevřených mužů?

S patronem jsem se vídal, ale byl velký workoholik. Do budoucna jsme plánovali, že by tam mohla padnout nějaká pracovní nabídka a protože měl kontakty, nabízel mi asi 2 pracovní pozice v jedné z jeho 5 firem. Byl to hlavně parťák, občas jsme se sešli, pokecali jsme, jak se nám daří, a povídali jsme si hlavně o práci.

NA BRIGÁDĚ VE FIRMĚ DÍKY PATRONOVI

V jedné z patronových firem máš teď brigádu. Čemu se věnuješ?

Aktuálně dělám podporu v administrativě ve Wafe. Nejprve jsem začínal na fakturách a na menších projektech a pak jsem se věnoval dalším zajímavějším projektům. Starám se o pobočku v Třebíči, o další na Slovensku z administrativního pohledu. Věnuji se veřejným soutěžím. Dozvěděl jsem se, jak to vůbec probíhá, a stal jsem se platným členem týmu. Tuto mám jako brigádu a můžu zároveň pracovat i z domova, pracuji pondělky a pátky, přizpůsobuji to hodně škole. Ve firmě, kde pracuji, je můj patron jednatelem. A není to tak, že by mi dával úlevy a snažil se mě dál posouvat - po pracovní stránce mě fakt rozvíjí, což je super.

Jaký je teď tvůj cíl?

Cíl je dokončit magisterské studium. S nadací jsme domluvení, že mě ráda bude podporovat dál. Tím, že studuji, tak mám možnost si ušetřit nějaké peníze, až budu odcházet z dětského domova.

Rád bych zkusil zahraničí. To nechám ještě do budoucna otevřené.

CHCI BÝT PŘIPRAVENÝ NA ŽIVOT

V čem spočívá výhoda být při studiu v dětském domově?

Ta výhoda je, že se nemusím zaměřovat na další věci, abych například vyšel s penězi. Mám tu podporu lidí, mám je kolem sebe. Na tý garsonce je zvláštní to, že tam jsem jenom já. Já jsem do toho ukecanej, jsem zvyklý na lidi. Nemusím se starat o ten dospělácký život.

Prakticky mám v Klánovicích peníze, nakupuji si sám a samohospodařím. A připravuji se na to, co bude v reálném životě. Jsem spokojený, chodím na brigády, ale ten hlavní úkol je studovat, abych si něco vydělal, našetřil a byl připravený na život.

VYRAZIT SÁM A NEBÁT SE PŘIJMOUT POMOC

V čem spočívá klíč k úspěchu?

Je potřeba to v dětech v dětském domově objevit. Vychovatelé k dětem musí mít citlivý vztah. Je to také o kontaktech. Mě pomáhali lidé směřovat a pak už musí samozřejmě člověk vyrazit sám a nebát se přijmout tu pomoc. Dříve jsem si chtěl všechno zařídit sám. Byl jsem cílevědomý puntičkář, psal jsem si zápisky už na střední, uvědomoval jsem si, že ty věci jsou důležité.

Co bys vzkázal děckám závěrem?

Doporučil bych, ať se nebojí a zkouší coko-

liv. Využít jakoukoliv příležitost a zeptat se na možnosti. Škola otevírá člověku cesty a posouvá ho dál. Nadace Terezy Maxové Tě určitě ráda podpoří.

Roman Doležal: cestovatel

Připravil Lukáš Kotlár

Ze života OPEN GATE

Školní rok je v plném proudu a s ním i život na Open Gate! Dokonce ani shon a stres okolo pololetí nebránil v uskutečnění mnoha zajímavých akcí, workshopů a výletů – a nyní, po vysvědčení a s přícházejícím hezkým počasím, bude dalších akcí jen přibývat. Podívejme se tedy nyní na některé události z posledních týdnů.

SEKUNDÁNI NA ŠUMAVSKÝCH SVAZÍCH

Sekundáni vyrazili začátkem ledna na Šumavu do hotelu Dobrá chata na lyžařský výcvik. Doprovodem bylo několik pedagogů, instruktorů a vychovatelů, kteří museli být vybaveni spoustou trpělivosti, nervů a dobré nálady. „Na tento zájezd jsme se vypravili, abychom si rozšířili znalosti o zimních sportech a naučili se jezdit na běžecích lyžích. Díky snaze našich učitelů na konci všichni uměli klasický způsob a sjeli jsme si i sjezdovku,“ tak hodnotí kurz jedna ze studentek sekundy A. Hlavní je, že se do Open Gate všichni vrátili s končetinami celými a úsměvy na tvářích!

NO TABOO KONFERENCE

Celoškolní NO TABOO Conference, s podtitulem Peer Pressure (tedy vrstevnický tlak), byla akce pořádaná naším školním poradenským centrem. Přednášky, semináře, dílny a filmy o tématech, o kterých se ve společnosti moc nemluví nebo jen s ostychem – to vše bylo náplní jednodenní akce. Do Babic za námi přijel například policejní vyjednávač Jiří Basl, psycholog z Centra paliativní péče Martin Loučka, zakladatelka Replug.me a propagátorka „odpojení se“ od technologií Karolína Presová, naše absolventka Marie Salomonová a mnozí další. Cílem bylo ukázat studentům (a i pedagogům), že mluvit o „tabu tématech“ se svými přáteli a blízkými je nejen v pořádku, ale i velmi potřebné. „Musím vyzdvihnout, že jsem cítil tu komfortní zónu, ve které jsme se mohli bavit opravdu o čemkoli,“ hodnotil konferenci Honza.

KONEC ZÁKLADNÍ ČÁSTI FLOGU

Jak je již na Open Gate tradicí, celý rok také funguje (pod vedením zkušeného florbalisty pana učitele Michala Kašpara) Florbalová liga Open Gate. Týmy rozřazené na začátku roku, sestávající se jak ze studentů, tak i učitelů, bojují o vítězství nad ostatními. Atmosféru má ale turnaj přátelskou – kdykoliv je potřeba, i soupeři jsou si ochotni vypomoct a poradit. Právě posledním zápasem se ukončila základní část turnaje, nyní sportovce čeká ta opravdová výzva – postup do finále! Přejeme tedy hodně štěstí.

Dvoustranu připravila Jířa Porubová, studentka Open Gate z DD Valašské Meziříčí

VÝLET DO TEREZÍNA

Obě kvarty se vydaly do Terezína, aby zde absolvovaly dvoudenní program zaměřený na holocaust. Tento výlet je také jednou ze stálých, každoročně organizovaných akcí pro studenty kvart; a jako každý rok, i letošní program byl velmi intenzivní. Během dvou dnů si studenti nejen projdou areál bývalého koncentračního tábora pro rodiny a prožijí jeho ač těživou, tak působivou atmosféru, ale také mají možnost poslechnout si několik přednášek o druhé světové válce a o historii Terezína samotného. Reakce studentů bývají obvykle velmi silné, letošní nevýmaje – Terezín zapůsobil svou jedinečnou povahou na nejednoho studenta.

NÁVŠTĚVA ZE ŠPANĚLSKA

Celý týden u nás byla slyšet španělšina častěji než obvykle. Poprvé jsme totiž hostili studenty a učitele z naší nové partnerské školy Ángel de la Guarda v Alicante. Měli jsme společné vyučovací hodiny, vyrazili jsme do Prahy, kde jsme kromě památek navštívili i několik pražských univerzit, a jeden večer jsme si uvařili české a španělské speciality, abychom mohli porovnat gastronomii obou zemí. Teď už nedočkavě plánujeme naši květnovou návštěvu Alicante, na kterou se moc těšíme!

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře Nadace The Kellner Family Foundation zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Skvělá šance pro studenty VYSOKÝCH ŠKOL

Nadace Terezy Maxové dětem vyhlašuje grantové řízení pro stávající a nově přijaté studenty vysokých škol z dětských domovů v akademickém roce 2019/2020

Co může být předmětem žádosti:

- Učebnice, studijní materiály a pomůcky
- Školné
- Jazykové a odborné kurzy
- Ubytování na koleji
- Cestovné do školy
- Poplatky za připojení k internetu

Uzávěrka příjmu žádostí:

30. 6. 2019

Formuláře k podání žádosti najdete na webu nadace **www.nadaceterezymaxove.cz** (rubrika *Grantové řízení / Formuláře grantových žádostí*)

Přejeme Vám mnoho úspěchů ve studiu!

Jiřina Nachtmannová

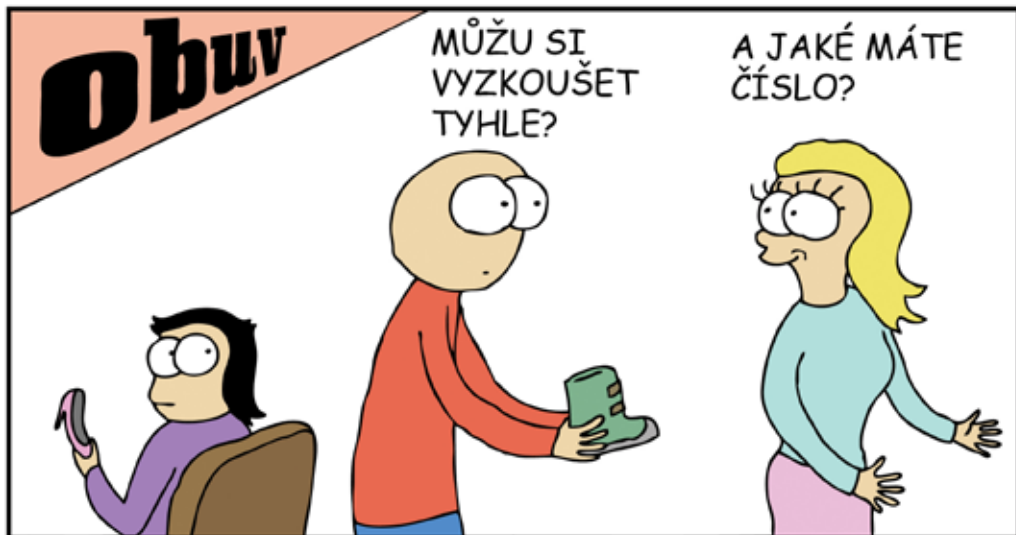
Nadace Terezy Maxové dětem

Kontaktní adresa:	Lazarská 13/8, 110 00 Praha 1
tel:	257 474 527
mobil:	725 663 013
e-mail:	jirina.nachtmannova@terezamaxovadetem.cz
web:	www.terezamaxovadetem.cz

**Staňte se našimi fanoušky na Facebooku /Nadace Terezy Maxové dětem/
a získávejte aktuální informace o činnosti nadace a možnosti podpory.**

DÍRA V BOTĚ

scénář: Radeczek & Helmut

HOROSKOPY

Bliženče,

každé třicáté písmeno v Zámečku si napiš na kus papíru. Písmena za sebou ti pak dají větu, která ti možná nebude hned napoprvé dávat smysl, ale když budeš chvíli přemýšlet, objevíš v ní velké tajemství.

Býku,

hvězdy předpovídají, že už brzy potkáš velkou lásku. Takovou tu na život a na smrt. Ale nezapomeň se před tím rozejít s tou současnou láskou - upps.

Rybo,

o tebe se hvězdy moc bojí, protože podle konstelace Proximy Centauri a Vegy na tebe číhá nová láska. A víš, jak to s tebou vždycky dopadne, když se zamiluješ...

Vodnáři,

jarní konjunkтура Uranu a Neptunu vzbudí u všech vodnářů hudební talent. Proto je teď ta nejspornější chvíle začít se učit na nějaký nástroj. A aby si tvého talentu užilo co nejvíce lidí, doporučuji začít hrou na bicí nástroje.

Lve,

v létě prožiješ krásný milostný románec se smutným koncem. Ale možná se hvězdy spletly a možná s tím můžeš něco udělat... Všechno záleží na tobě.

Raku,

ty máš na léto tak rozporuplný horoskop, že ti hvězdy radši nic nevzkazují, protože v tobě aby se černá díra vyznala.

Kozorohu,

konstelace hvězd Altair a Deneb posílají moc letního trojúhelníku, jehož energie významně ovlivní tvou chuť sníst naráz celé plato čokolády.

Štíre,

pokud se chceš zbavit zápachu z úst, musíš každý den až do vysvědčení udělat jeden dobrý skutek.

Střelče,

díky postfotonickému záření Slunce v oblasti pátého kvadrantu si i naprostý astrologický amatér musí všimnout zřejmého znamení, že všem střelcům brzy dojde na záchodě toaletní papír!

Berane,

přestaň si myslet, že všechno víš nejlíp a nech si poradit. Třeba hvězdy ti už poněkolkáté radí, aby sis přestal zpívat, když hraješ na schovávanou.

Váho,

pečlivým sledováním pohybu galaktických smyček v aurách magnetických pólů jsem vypožadoval, že ti budou během léta nakloněny všechny hvězdy. Jenže, hvězdy v současné době prochází paralelní substancí dómů, takže skutečnost, že ti budou nakloněny znamená, že i ty budeš často nakloněný.

Panno,

já horoskopový velkovezír Helmut a se mnou celý vesmír jsme zděšení ze zjištění, že se prý vůbec neřídíš mými horoskopy v Zámečku! To mi je líto a vážně přemýšlím, že ti žádný horoskop už nikdy nenapišu.

Odešli jste nebo odcházíte z dětského domova?

Potřebovali byste s něčím pomoci nebo si o některých věcech popovídat?

Můžeme mluvit o tom, co vás teď čeká, pomoci vám se sepsáním životopisu, hledáním práce nebo bydlení, nebo třeba zapřemýšlet, co s volným časem. Naše nabídka je určena především pro ty z vás, kteří po odchodu z dětského domova míří do Prahy.

V případě zájmu napište Janě:

jana.smolikova@letnidum.cz nebo zavolejte 777 732 047

Těším se na viděnou!

Jana Smolíková z Letního domu

Helmutova básnička pro Kláru i Toníčka

Jaro vzalo za dveře,
 pryč jsou bílé peřiny
 a já ohlý v zástěře
 sázím kytky do hlíny.

Vzduchem lítá lopata
 a já lítám po zahradě,
 z větví raší poupata,
 z živočichů leze mládě.

Když pak večer ochladí se,
 vlezeš za mnou do postele,
 s láskou v prstech pohládíš mě,
 probudíš mně život v těle.

A až bude po všem hezkém,
 rožneš noční stoleček,
 přečteme si spolu bleskem
 zbrusu nový Zámeček.

Helmut

Milá Zámečata,

a je to tady! Po dlouhé zimě se k nám konečně vrátilo teplo. Už se nemusíme každé ráno soukat do tlustých zimních bund a těžkých bot. Čeká nás spousta krásných dnů zalitých sluncem.

Ale nic netrvá věčně. I přicházející léto jednou skončí. Ted' se to zdá za dlouho, ale znáte to, párkrát se vyspíte, párkrát zamilujete, občas se vykoupete v řece a ejhle, bude tu zas podzim a s ním zima...

Proto není čas ztrácet čas!

Vychutnávejte si každický hezký den, užívejte si vláhyhých rán a červánkových večerů. Protože až tohle léto uteče a obejmě nás opět zima, pak už nic nedožene-me. Už nevrátíme chvíle, kdy jsme si mohli zahrát s kámoši fotbalík, vyrazit k vodě nebo jít na třešně...

Domácí úkol na příští měsíce je tedy jasný a vy ho koukejte splnit:

užijte si léto na maximum do poslední kapky potu, krve a čehokoliv...

Ondřej Helmut Polák